

Az árvíz nagyrészt már levonult. (Csak el ne kiabáljam.) Június 3-án mintegy 6000 hold még víz alatt volt. Az életet adó víz ezúttal rombolt, s nyomaival mindenütt találkoztam.

Miért aludt el Kicsák Éva?

E vidéken nemcsak az árvízzel szembe szegülő katonák, munkásörök és dolgozók szereztek nagy megbecsülést, hanem a postások is. Mint valami süllyedő hajóról a kapitány, ők is utolsóként hagyták el a kiürített falvakat, s amikor már lehetett, elsőként tértek vissza. A távközlési összeköttetést egész idő alatt biztosították, ha kellett, hevenyészett vonalat építettek. S még valamit: az érintett postahivatalok az árvíz kezdete óta éjjel-nappali ügyeletet tartanak ma is. Többségükben egyedül kezelő hivatalok, tehát váltásról szó sem lehetett. Amikor június 1-én a

zeti segítséggel, hálások is ezért, Kiss Mátyásnak, a területi bizottság titkárnak irányításával Palicz János, a területi bizottság tagja és Nagy István járási szb-titkár a postás dolgozókat ért károk megállapítását végzi, s eközben a rászorultaknak 500-1500 forintos gyorssegélyt is fizetnek abból a százezer forintból, amelyet szakszervezetünk elnöksége átutalt a Szabolcs-Szatmár megyei Szakszervezeti Tanácsnak.

A természeti csapás hírére a magyar postások mindenütt az országban általában egy napra keresetüket ajánlották fel a károsultak megsegítésére. A területileg közvetlenül érintett Debreceni Postaigazgatóság törzse 29 000, Debrecen 1. sz. ph. kollektívája 32 000, a HÁLEP pedig 12 000 forintot gyűjtött össze. Az igazgatóság szakszervezeti tanácsa és Vöröskereszt alapszervezete közösen 2 mázsa ruhaneműt is összegyűjtött.

átlagosnak többszörösére nőtt. Kézbcsítették a nyugdíjakat, a gyermekgondozási segélyeket. A nyugdíjfizető szoba előtt sorban állók rendjére munkásör vigyázott. Podor István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője szinte mindennapos látogatójuk volt a hőmező-vásárhelyeknek. Kérdezett és segített. Szántó Ernőné, az Egyetértés szocialista brigád vezetője elmondotta: éjjel-nappal megszakítás nélkül dolgoztak. A kezelők szinte már berekedtek. Távoll vidékekről érdeklődtek szülők és gyermekek egyaránt, árvíz sújtotta szeretteik felől. A nehéz órákban mindenki helytállt. Ime a nevük: Farkas Ferencné, Licsicsányi Mihályné, Palotás Mihályné, Szabó Mária, Lakat Zoltánné, Nagy Lászlóné, Juhász Ferencné, Somogyi Frigyesné, Hegedűs Éva, Szabó Istvánné, Hokeretz Jánosné, Juhász János, Kiss Pál Imre, Papp János.

Sok a károsult és nagy a kár. Penyigén Juhász Bálintné sokgyermekes kézbesítő, Tunyogmatolcson Mikes Kelemen kézbesítő, Nagygyécsen Szigeti Károlyné, Nagyhadódon Szabad Károly és Bartha Endre, Szászlón Tor Bálintné családi háza, lakása semmisült meg teljesen. Fehérgyarmaton öt postás családi háza került víz alá, és még sorolhatnám.

Sok könnyet kell leörölni...

E sorok leírása összeszorítja frójának szívét. Hogyan kellene befejezni? Igen, azzal, hogy dokumentálom a postások segítségét, s az országban mindenütt akarnak. Székesfehérvár 1. sz. ph. Ságvári brigádjának öt tagja vállalta, hogy társadalmi munkában egy kézbesítő házat újjáépíti. A HTI belső központban a Faludi brigád az egy napra kereset felül további 500 forintot küldött el. A Távbeszélő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal szocialista brigádvezetői úgy döntöttek, hogy Juhász Bálintnének, a penyigéi nyolcgyermekes postás családjának tönkrement konyhabútorát pótolják. Tóth Tibor konzervártervező hivatalvezető egy heti munkát vállalt az újjáépítésben. A járműtelep szb-je több gyermek nyaraltatására jelentkezett. A nyírvasvári ph-ban Markovits Istvánné, Huszti Gyula, Steinécker Jánosné is a hivatalvezető 300-300 forintot adott.

Időközben a postai károkat is megállapították. A hálózat helyreállítása mintegy 2,5 millióba, az épületek helyreállítása 1 millió forintba kerül. A közvetlen életveszély miatt a csegöldi, szamoszegi, komlódiófalvai és a fülöpösdarói postaházait azonnal újjá kell építeni.

A helyreállítókra, újjáépítőkre és a postára sok munka vár még. Sok könnyet kell leörölni...

Jankovich Lajos

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

JOBBAN KIHASZNÁLNI A LEHETŐSÉGEKET...

Tudósítás Elnökségünk üléséről

Elnökségünk május 28-i ülésén a hagyományoknak megfelelően először a legutóbbi ülés óta végzett munkáról, eseményekről hangzott el a tájékoztató, amelyet Bíró Bódis József titkár mondott el. Szólt arról, hogy a SZOT elnöksége tárgyalta az egészségügyi beruházások helyzetét, s megvitatták azt az üzemi balesetekről szóló jelentést, amelyet a kormány elé terjesztettek.

A szakszervezetünket érintő kérdéseknél tájékoztatót kapott az elnökség arról, hogy az árvíz sújtotta területek lakosságának megsegítése érdekében rendkívüli intézkedések történtek.

Ezután megvitatták a Pécsi Területi Bizottság jelentését, amely a dolgozók munkakörülményeiről, szociális- és kulturális ellátottságáról szól, az elnökség 5/1968. sz. határozata alapján. A szóbeli kiegészítésből kitért: a pécsi körületben az emeletes bérházak levélszekrényekkel való felszerelése tulajdonképpen befejeződött, kivételt képeznek a most épülő lakóházak.

Vizont a tb. szükségeseinek tartja, a létszámproblémák megoldása végett, a kézbesítők óraszámbelátását, mivel általában mindenütt növekedett a lakóterület.

Sok helyütt, így Szekszárdon, betétes kézbesítő hiánya miatt az egyesített kézbesítők hordják szét a napilapokat. Az viszont tény, hogy a több mint 25 000 lépcsőházi levélszekrény nagy többségét jelen a kézbesítőknek. Jelentősen csökkent 1969-ben a közvetve életveszélyes postaházak száma.

Ez évben csaknem negyvmillió forintot fordítanak 29 postaház korszerűsítésére. Felvetődött azonban a területi bizottság részéről: az igazgatóság az ingatlanok vásárlásánál nem volt eléggé körül-

tekintő, s ezért a megvásárolt épületek postaházaként való alakítása nem egy esetben többbe került, mint egy új hivatal építése.

Az igazgatóság a zsúfoltság csökkentésére tett ugyan lépéseket, de figyelemre méltó eredményük még nincs. Fűtést korszerűsítettek, öltözőket, zuhanyzókat, pihenőszobákat létesítettek, távbeszélő- és távgéprőhelyiségekben hangszigeteltek. A meglevő pécsi munkásszállás bútorzatának kicserélését sürgetik, több lakócsokit szereztek be. Most arra töreksznek, hogy a szabadban dolgozók melegedőjének téli fűtését olajkályhával oldják meg.

A jelentéstevők szóvá tették az új egyenruha anyagának gyenge minőségét. Főleg a téli ruházatra panaszkodnak. (Az elnökség elhatározta; meg kell vizsgálni az új téli egyenruha anyagának minőségét.)

Figyelemre méltó az a segítség, amelyet a családi házat építőknek nyújtanak. Sok ezer forint értékű bontott anyagot adtak át 66 főnek, az elmúlt évben is, de ugyanakkor az anyagszállító eszközökben is segítettek. A kamatmentes lakásépítési kölcsönt a kérelmek felülbírálása után 1969-ben szétosztották, s az ez évi kérelmek alapján is jelentős összegeket fizettek ki. Az igazgatóság üzemi üdülők fenntartására, létesítésére jelentős összegeket biztosít. Gondolnak a meglévő korszerűsítésére is.

Az elnökség megállapította: figyelmet érdemlő a fejlődés. Helyesli a területi bizottságnak javaslatát: amikor megvásárolnak egy épületet, akkor annak korszerűsítését két-három éven belül valósítsák meg. Figyelmeztett arra:

az igazgatóság jobban használja ki korszerűsítésre magasépítési kapacitását, hiszen még igen sok postahivatal, körzetmesterség kollektívája dolgozik kedvezőtlen munkakörülmények között.

Az igazgatóság biztosítsa a hálózatépítők kultúrált utaztatását, új munkásszállók építését. Mivel 1968-ban viszonyítva tavaly növekedett az üzemi balesetek száma, fontos, hogy a területi bizottság szorgalmazza és követelje a baleseteket okozó körülmények mielőbbi felszámolását. A kiegészítéssel együtt, az elnökség a jelentést elfogadta.

Érdekesnek mondható a postai létszámnormák alkalmazásának eddigi tapasztalatairól, s ennek tükrében a munkaadóhelyeztről szóló beszámoló.

A vitában felmerült: a hirlapterjesztésnél, a létszámnormák megállapításánál vegyék figyelembe a súlytöbbletet is.

Hangsúlyozták: a norma feltelezni, hogy az egyesített kézbesítő az egész területet mindennap teljesen bejárja. Tehát e szempontból jelentős

a tartalék munkaerő. Felvetődött viszont, hogy

Budapesten, így például a 62-es hivatalnál van olyan járat, amelyet utólag 1945-ben mértek fel. Felvetődött az is, hogy az oktató-tiszt munkakör megszűnésében van, pedig éppen manapság van a legnagyobb szükség erre. Az elnökség állásfoglalása: a létszám tervezésénél nem lehet postai viszonyokra az ipari sémát alkalmazni.

Számos figyelemre méltó észrevétel hangzik el, a forgalmi végrehajtó szolgálatban dolgozók létszámalakulásáról, illetve szökkenéséről, a munkaerő-vándorlásról. Ezeket messzemenően figyelembe kell venni.

Sor került a posta 1969. évi részesedési alapjának képzéséről és felhasználásáról, illetve a tapasztalatokról szóló jelentés tárgyalására, illetve az ez évi részesedési alap előirányzatának megvitatására. Majd az árvízkarosultak megsegítésére vonatkozó javaslat előterjesztésére.

Szakszervezetünk saját költségvetése terhére százezer forinttal járult hozzá az árvízkarosult dolgozók gyors segélyezéséhez, továbbá biztosítja ötven árvízkarosult család gyermekének két hétre (a zirci) gyermeküdülőkben való elhelyezését.

Felkérte a Debreceni Területi Bizottságot: mérje fel az árvíz sújtotta postás dolgozók helyzetét, s erről, valamint a segélynyújtásra legjobban rászoruló körülményeiről adjon tájékoztatót az elnökségnek. Az elnökség felkérte a szakmai és a szakszervezeti szerveket:

mérjék fel a rendelkezésre álló segítség lehetőségeit, s azokat társadalmi összefogással állítsák az árvízkarosult postás családok szolgálatába.

(Épületanyag, berendezések, építkezés stb.) Hasznos lenne, ha egy-egy gazdálkodó postaszerv társadalmi munkában segítené felépíteni postás családok tönkrement házait.

Napirendre került a szakszervezeti szerveknek, a postai, szakmai vezetők megítélésével kapcsolatos feladatait szabályozó elnökségi határozat végrehajtásának tapasztalatairól szóló jelentés, és az a javaslat, amely a műszaki értelmiség, valamint a kishivatali és a változó munkahelyen dolgozók eszméi, politikai színvonalának továbbfejlesztésére, erősítésére vonatkozik. Figyelmet érdemelnek a dolgozók testnevelésének és sportjának fejlesztésére vonatkozó irányelvek is, amelyekről a sportrovatunkban még szó ejtünk. Végül az elnökség 10/1968. számú „A postások szakszervezete társadalombiztosítási és egészségügyi feladatai és hatásköre” tárgyú határozatának végrehajtásáról szóló tájékoztató jelentést fogadta el.

B. Gy.

Debreceni Területi Bizottság munkatársai Pétyódon jártak, Kicsák Évát íróasztalra dölve, alva találták, nagyon ki volt merülve. A rövid pihenő alatt a kézbesítő vállalta a távbeszélő-kapcsolatot. A vásárosnaményi hivatalvezető, Felhős Ferenc, a posta helyiségeiben helyezte el a menekült postás dolgozókat, s lakásában rendezte be a hivatalt.

Mondom, az élet a legtöbb kiürített helységben elkezdődött. Komlódiófalva, ahol a házak a vízbe rogytak, szintén visszatértek az emberek. A látott kép, bizony, nem volt valami rózsás, az első mosolyt az arcukra, egy hét után Mézváros Ferenc kézbesítő várta. Leveleket, pénzt, újságokat hozott.

Hálások az elnökségnek

A hősi helytállás példájának százaft írhatnám még le, de hiszen most elsősorban a sebke gyógyítása, s a romok helyén új élet felépítése a fontosabb. Szakszervezetünk debreceni területi bizottsága még május 19-én kiküldte az árvízre Dinda Gyulát és Makló Albertet 20 000 forint gyorssegéllyel. A pénzt a rászoruló postás dolgozóknak, családoknak adták. Tény az is, hogy valamennyi szakmát megelőzve a postáság találkozott legelőször szakszerve-

A távbeszélők berekedtek

Hát igen, a bajban összefognak az emberek. Amikor Makót kiürítették, Hódmezővásárhely 1. sz. ph.-ban kaptak helyet a makóiak, mármint a nők, mert a férfiak ott maradtak a gátakon. Az asszonyokat, lányokat, gyerekeket füstza ágyak fogadták. A pártirodában az óvodások kaptak helyet. Az oktatóteremben 14 ágyat helyeztek el. Ott volt Nagy György János nyugdíjas a feleségével, lányával és unokájával. Még ma is hálával gondolnak vissza a hőmező-vásárhelyiek szeretetteljes gondoskodására. Pedig nekik is volt elég munkájuk. A távbeszélő- és távíróforgalom az

40 helyett 10-en dolgoztak

Nem volt könnyű interjú, ugyanis a Budapesti Nemzetközi Vásár forgataga határozottan érződött a vásárváros alkalmi postahivatalában, amelynek vezetőjét, Abri Györgyöt, perccenként elszólította a munka.

— A múltól ne beszéljünk, mert az összehasonlítás szomorú képet mutat. Három esztendővel ezelőtt negyvenen dolgoztunk a vásáron, és több mint 80 ezer levelezőlapot adtunk el. Az idén négy tisztviselő, két kezelő, egy futár és egy forgalmi tisztviselő dolgozott. A külföldiek klubjában pedig két telezes. Hogy miért voltunk ilyen kevesen? Munkaadóhiány! — mondotta először Abri György.

— Valóban hősies és megfeszített munkát végeztek a BNV postásai, mert a sok külföldi kiállító, s a magyar vásárlókatok ezrei vetik igénybe a postát. S amennyire növekedett a vásár forgalma, csak-

nem ugyanolyan mértékben csökkent az itteni postáslétszám. A vásár utolsó napján készített hozzávetőleges számvetés szerint 11 nap alatt 30 ezer forint értékű bélyeget, 6000 levelezőlapot adtak el, 140 táviratot továbbítottak és 60 külföldi távbeszélő-összeköttetést teremtettek. A vásáryutól zárásig a tizenegy napot napi két túlórával és 2 nap csúsztatással számolják el. A lehetőségekhez képest minden kényelmet biztosítottak a dolgozók számára, ami nem is volt könnyű. Az épület nyirkos, hideg, ezért a vezető pokrócokat szerezett be, a gyengébb nem számára. Vöfler Márta vállalta a főszakács szerepét, ugyanis a vezető irodahelyiségében főztek meg napi ebédjüket. Márta előkészítette az ebédet, aztán felvakarta a kis reszóra, Abri György pedig időnként megkeverte. Ötletes lábosban főtt mindennap az ebéd, és akinek volt ideje, az jóízűen fogyasztotta el a finom

gulyást, halászlét, virslivel izecsített paprikáskrumplival, vagy a tojásrántottát gombáival. Előfordult, hogy néhány perc alatt kellett megebédelniük...

Baumann Ilona a távíró- és távbeszélő-kezelő — mivel kitűnően beszél németül — egyben elvállalta a környék tolmácsának szerepét is. Nemcsak a posta külföldi ügyfeleit fogadta, hanem egyéb ügyekben is megkezdett, tolmácsolt. Váro Árpád és Sotu Andor a vásár nyolc levélszekrényből gyűjtötte össze a postai küldeményeket, s ők hordták ki a vásárra érkező táviratokat. A két emlékmű-köpenyes kézbesítőket mindenütt szívesen fogadták, hiszen legtöbb esetben jó hírt hoztak.

A külföldiek klubjában Sándor László és Szalai Lajos telezes is látástól-vakulást jelentős forgalmat bonyolított le. Ői különböző nyelven továbbították a világ minden tájára az üzeneteket, üzleti megállapodásokat, szerződéseket.

A budapesti 4-es hivatal vezetői és dolgozói több mint tíz esztendeje járnak a vásárra és bonyolítják le a postaforgalmat, de a Városház utcai 4-es hivatalban maradtak ugyan csak kemény munkát végeztek, mert azok helyett is dolgoztak, akik a vásárra voltak.

— Nem panaszkodom — folytatta Abri György —, mert jól ismerem a lehetőségeinket, az objektív tényezőket, amelyek nem tudunk változtatni. A kezelők, a tisztviselők, a kézbesítők valamennyien kiváló munkát végeztek és nagyon büszkék vagyunk arra, hogy egyetlen panasz sem hangzott el a postásokra. Mindenre odafigyeltünk. Egy idős néni például ittfelajította esernyőjét. Csaknem sirva jött vissza, hogy a lányától kapott új esernyőjét elvesztette. Annál nagyobb volt az öröm, amikor visszakapta.

Nehéz tizenegy nap volt. Ráczalmi György

a tartalomról és a liberalizmusról

POSTÁSOK POSTÁJA

Level Makóról

Május végén a Tisza és a Maros minden eddiginél nagyobb áradása érkezett Szegedre és Makóra is. A Maros áradása miatt a postaforgalom és műszak területén egyaránt nehéz a helyzet. Makó kitelepítése előtt a távközlési üzem dolgozó megállás nélkül építették a közvetlen vonalakat a veszélyeztetett helyekre, a távbeszélő-központban 2-3-szoros forgalmat bonyolítottak le a kezelők. A kitelepítés után még kevesebben maradtak, a forgalom lebonyolítása nehezebbé vált. Hó végére azután kimerülten kezdték hozzá a számadások összeállításához.

Hódmezővásárhely 1. sz. postahivatal dolgozó nagyszűrűn berendezett öt szobával várták a kitelepített makói postás családokat. A néhány nap alatt jól érezték magukat, ellátták őket, mintha saját családtagjaik lettek volna. A visszatelepítés napján virággal, csokoládéval, egyéb ajándékokkal kedveskedtek vendéglátóiknak a makóiak, köszönve a segítséget. Néhány nap múlva Csongrád megyére, Szegedre érkezett az árhullám. A távbeszélővonalak építése itt is gyorsan haladt, a távbeszélő-központban pedig háromszorosára emelkedett a távolsági beszélgetések száma.

Köszönet és elismerés azoknak a postás dolgozóknak, akik csatlakoztak a felhívásokhoz, s anyagi erejükhöz mérten ajánlották fel forintjaikat a bajba jutottaknak. Június 4-ig 253 000 forintot gyűjtöttek össze és küldték be a számlákra, s még mindig érkeznek az értesítések a befizetésekről. Külön is köszönet Kecskeméti 1. ph. 33 fős kézbesítőbrigádjának. Felajánlották, hogy 1 napig 3-4 károsult postás dolgozó otthonát építik újjá. Kéleshalom ph.-vezetője egy kisleány üdültetéséért vállalta, amíg a szülők biztonságos otthonot teremtenek. Derekegyháza 10 kg ruhaneműt, a dombiratosiak pedig lepedőt, törülközőket juttattak a rászorultaknak.

Szenté Imre

Hetes nésadó

Május 30-án a Benczúr utca, Magyar Balázska és Sütő István, a területi bizottság titkára átnyújtotta a szakszervezetek ajándékát. Az úttörők az apróságokat két nyakkendővel jelképesen „kisdobosokká” avatták. A KISZ-fiatalok pedig egy-egy szál piros szegfűvel köszöntötték a boldog édesanyjukat. A névadó ünnepségen megjelent Nagy Béláné, az igazgatóság vezetője, de nem lőket, és a névadó-szülők. A gyermekkoros hangját Gabika névadó-mamájaként. A családias hangulatú ünnepség, fehér asztalok mellett, Lohonya Ildike, Lukács Katica, Magyari Tamáska szüleinek dicsőítő dala, a területi bizottság titkára átnyújtotta a szakszervezetek ajándékát. Az úttörők az apróságokat két nyakkendővel jelképesen „kisdobosokká” avatták. A KISZ-fiatalok pedig egy-egy szál piros szegfűvel köszöntötték a boldog édesanyjukat. A névadó ünnepségen megjelent Nagy Béláné, az igazgatóság vezetője, de nem lőket, és a névadó-szülők. A gyermekkoros hangját Gabika névadó-mamájaként. A családias hangulatú ünnepség, fehér asztalok mellett, Lohonya Ildike, Lukács Katica, Magyari Tamáska szüleinek dicsőítő dala, a területi bizottság titkára átnyújtotta a szakszervezetek ajándékát.

Az úttörők éneke után, a hatodik kerületi tanács anyakönyvvezetője kedves szavakkal köszöntötte a névadóra váró kicsiket, a szülőknek pedig a szakszervezetek ajándékát. A gyermekkoros hangját Gabika névadó-mamájaként. A családias hangulatú ünnepség, fehér asztalok mellett, Lohonya Ildike, Lukács Katica, Magyari Tamáska szüleinek dicsőítő dala, a területi bizottság titkára átnyújtotta a szakszervezetek ajándékát.

Panasz a 100-asra

Erdeklődéssel olvastam a legutóbbi Postás Dolgozóban az Üllői úti postaszállóról szóló írást. Mi, vidékiek is büszkék vagyunk rá. Kár, hogy a cikk nem foglalkozott az ott elhelyezett vendégszobákkal ügyével, például azzal az „érthetetlen takarékoskodással”, hogy a több millióba kerülő épület vendégszobáiba nem jut törülköző. Emiatt levélem fordultam a Szociális Hivatalhoz, de hetek óta még csak nem is választ kaptam. Pedig egy hónap után ez már kötelező — a törvény írja elő!

Dr. Pazar Ferenc

Tapsoltunk nekik

Május 23-án a Budapesti Postás Szimfonikus Zenekar, Eszenyi Irma, a Magyar Állami Operaház magánéneke és Simándy József Kossuth-díjas kiváló művész közreműködésével, a postás dolgozók részére nagyszerű hangversenyt tartott Pécsen. A zsüfőlésig megjelent Liszt-teremben megjelent közönség forrón ünnepelte a zenekart, annak népszerű karányát, dr. Vasadi Balogh Lajos, s az énekművészeket. Vastaps jutalmazta újszólóval az előadott összes számokat. A műsoron Bizet, Mascagni, Wagner, Verdi, Leoncavallo, Gershwin és Gounod legszebb művei szerepeltek.

Dr. Jávors János

BRIGÁDÉLET

Nem hiába minden lapszámunkban ismertettük a Brigádélet legfrissebb példányainak tartalmát. Azt szeretnénk, ha minden szocialista brigádunk előfizetné. Egy-egy szám elolvása felér egy tapasztalatcserevel. Olvashatunk arról, hogy Kőbánya különböző üzemében hogyan dolgoznak, élnek a szocialista brigádok tagjai, szám szerint ötvenkétet. Foglalkozik a munkaerő-vándorlással, azzal, hogy mit tesznek a brigádok azért, hogy az új dolgozók gyökeret eresszenek az üzemben. Egy másik cikk egy aktuális kérdést tárgyal: jogfolytonosság a szocialista brigádmunkában. Választ kapunk például arra, hogy mit kell tenni a brigádok átalakulásánál, vagy a személyi elismerések jogfolytonosságánál.

A régmúlt inasvekről egy vasmunkás mondja el emlékeit, s azt, hogyan is dolgozik, él napjainkban. Egy másik riportban az újságíró egy igazgatónak, egy párttitkárnak, egy szb-titkárnak véleményét közli a brigádmunkáról. Figyelemre méltó az a riport is, amely arról szól, hogy egy brigád magasabbra emelte a mércét és többet produkál mennyiségben, minőségben egyaránt.

Az egyéb rovatokban megtaláljuk a júniusi eseménynaptárt. Könyveket, szindarabokat ajánlanak. Felhívjuk a figyelmet: lehet levelet írni a szerkesztőségnek a saját tapasztalatairól, vagy esetleg egy-egy cikkkel kapcsolatos véleményről. A cím, amelyben egyúttal meg is lehet rendelni a kiadványt: Táncsics Könyvkiadó, Budapest, VIII., Mező Imre út 19/a.

„A szocialista brigádok áldozatkész helytállása nélkül megbénulna a posta. A nagyarányú munkaerő-vándorlás, az állandó létszámhiány csakis a szocialista munkaversenyyel ellensúlyozható...” A Postás Dolgozó Szerkesztősége és a szakszervezet közgazdasági osztálya kerekasztal-beszélgetésnek résztevével foglalkoztak így. Rádi József (Kábelüzem), Zsolt György (Bp. 62. sz. Hivatal), Kalapos Ferencné (HTI Belföldi Távbeszélő Központ), Tholt Anna (HTI Nemzetközi Központ), Gál István (Javitóüzem), Magyar Gizella (Távíró Hivatal) és Rudinszki János (HTI Pápai üzem) —, akik valamennyien a szocialista munkaverseny „veteránjainak” számítanak — figyelmét érdemlő megjegyzésekkel gazdagították az összejövetelt.

Előjárdában mindannyian beszámoltak üzemükről, hivataluk, brigádjuk munkájáról. A HTI pápai üzemében a tanulást tekintik az egyik legfontosabb feladatnak. Rudinszki János elmondta: a brigád minden tagja ma már technikus képzéssel rendelkezik, az önálló- és felelősségteljes munka csakis így képzelhető el.

A dolgozók többsége vidéki, jó részük a nyolc általánost megvezezte el. Célunk: szakmunkást nevelni, akiből csak lehet. Ennek érdekében először az általános iskola hiányzó osztályait igyekszünk pótolni. Valamennyien a Bp. 100-as munkásszállásán lakunk. A szakszervezethez fordultunk: segítsen, hogy kihelyezt iskolá munkájukat a munkásszállás — tájékoztatt Rádi József, a Kábelüzem brigádvezetője.

Zsolt György, a Bp. 62.

sz. Hivatal levélírányító csoportvezetője, így nyilatkozott: A szocialista brigádok közreműködése nélkül el sem tudom képzelni a munkát. Nemegyszer előfordul, hogy kezdeményezésükre kevesebb emberrel látjuk el a szolgálatot.

Kalapos Ferencné, a HTI Belföldi Távbeszélő Központ szocialista brigád vezetője többek között arról beszélt, hogy az újonnan jött dolgozók betanítása a törzsgárdára hárul: Sokan egyenesen az iskolapadból kerülnek hozzánk. A nevelést az alapoknál kell kezdeni. A gyerekekkel először is meg kell értetnünk, hogy a munkában már felnőttnek számítanak — mondotta. Majd arról szólt, hogy az utóbbi időben erősen felhígult a létszám összetétele. Régebben az érettségizők közül válogathattak, a 250 kezelőjéből 140-nek csupán nyolc általános van, 99 dolgozónak pedig nincs postai szakképzettség.

Magyar Gizella, a Távíró Hivatal brigádvezetője, hasonló gondokról és törekvésekről tájékoztatt: Az új dolgozók jó része gépelni sem tud, a helyesírással is hadilábon áll. A brigád törzstagjai segítik őket. Tholt Anna, a Nemzetközi Központ brigádvezetője az idősebb dolgozók munkaszerepét méltatta, azokat, akik a meglehetősen rossz munkakörülmények között évtizedek óta helytállnak, s jut idejük, energiájuk arra is, hogy „édelgessek” az új kollégákat.

A rövid tájékoztatóból kitűnt, ma már a legkisebb szolgáltatói egység, munkahely egyben „iskola” is.

Általános gyakorlat, hogy az újonnan belépőket rövidebb-hosszabb próbaidő után veszik fel a szocialista brigádba. Az

előlegezett bizalomnak azonban nem mindenki felel meg. Előfordul, hogy az újdonsült brigádtag valamilyen fegyelmi vétséget követ el, s ezzel nem csupán önmagának árt, hanem veszélyezteti a brigád jó hírét, becsületét. A Kábelüzem egyik szocialista brigádja például évekel ezelőtt két megmondhatatlan ember miatt vesztette el a kitüntető címet, s azt csak két év fáradságos munkájával sikerült újra visszaszerezni. Hasonló esetek másutt is előfordultak.

Ebből azután vita kerekedett. Többen kérdezték: igazságos dolog-e az egyéni felelőtlenségért a kollektív bünhődés? Néhányan igazságtalannak tartják az ilyen „ítélkezést”. Különösen most, hogy a kitüntető címmel a fokozatnak megfelelő pénzjutalom is jár. Mások úgy vélekedtek, hogy ezt a jövőben sem lehet másképp csinálni, hiszen a brigád kollektívja felelősséggel tartozik egymásért. Néhányan áthidaló megoldásnak javasolták saját gyakorlatukat: különbséget tesznek az egyéni és a brigádvállalás között. Az egyéni vállalás nem teljesítésért szertartunk csak az egyén tartozhat felelősséggel. A cím odaítélését a kollektív vállalás alapján helyes eldönteni. A súlyosabb fegyelemsértések esetén azonban nem adható menlevél, hiszen a szocialista brigádok hármass jelszavából adódik, hogy a társadalmi együttélés szabályainak, törvényeinek betartása és betartatása mindenkire kötelező.

Kötelező, de mint elhangzott, a mércét nem mindenhol állítják egyformára. A szocialista cím odaítéléséről a termelési tanácskozásokon döntenek. Van rá példa, hogy néhol „bo-

csánatos bűnnek” tartják a kisebb-nagyobb fegyelmeztlenséget, s a kitüntető címet ilyenkor is odaítélik.

— Az a baj, a munka közben kevés az időnk arra, hogy egymással törődjünk — mondta Kalapos Ferencné. Találó megjegyzéséhez többen csatlakoztak.

— Emberileg még közelebb kellene kerülni egymáshoz. A brigád zárt egység. Ha teljesíti feladatait, megkapja a különböző fokozatokat, de hogy környezetére milyen hatást gyakorol, az már nem szerepel a szempontok között — folytatta a gondolatort Rudinszki János. — A különböző társasösszejövetelekre a brigádunk kivülket is meg szoktuk hívni — jelzi a kiutazó Magyar Gizella.

Ezen azután ismét vita kerekedett. A társasösszejöveteleket általában mindenki helyesli. Az itt-ott előforduló mechanikus szervezést azonban helytelenítették. Egy-egy brigád különböző kora, műveltségű és érdeklődésű emberekből áll. A sablonos program kimondhatatlanul is visszatetszt szül — mondták.

A teljesség igénye nélkül körülbelül ennyi hangzott el a több mint kétórás eszmecsere. Beszélő partnereim befejezésül hangsúlyozták: a szocialista munkaverseny, brigádmunka az életképes, ahol megfelelően igazodik a gazdálkodás új körülményeihez, segíti az élet szűlte problémák megoldását. Eppen ezért a formán szükségtelen változtatni. A tartalmat kell javítani, számúzza a versenytől az itt-ott fellelhető formális elemeket.

Macsári Károly

Hogyan készül a nyárra, a nyaralásra egy postás család? A Hári Istvánnal való beszélgetés azonban inkább arra a témára ösztönöz, hogy meddig készülődik egy család az üdülésre? Pontosabban: hány évig vár, amíg sor kerül rá? Ez persze nem postás specialitás. A családos pihenés tránti igény minden szakmában jócskán felülmúlja a lehetőségeket, annak ellenére, hogy a családok ma már sok tekintetben élveznek előnyt, és a részükre fenntartott helyek száma évről évre szaporodik.

A család hátrányban?

A családos ember ennek ellenére nehezebben fér hozzá a kedvezményhez. A többi kö-

CSALÁDI KÖREINK

Kár, hogy kevés jut

A szakszervezeti munka segítői

A Szaktanács 1968. szeptember 21-i állásfoglalása a szakszervezetek agitációs, propaganda és kulturális nevelőmunka fejlesztésével kapcsolatos időszaki feladatairól szólva megállapította: megteremtődtek a feltételek, hogy a szakszervezetek önállóan, felelősségteljesen, kezdeményezőben, helyzetüknek, adottságaiknak megfelelően vállaljanak részt a dolgozók szocialista neveléséből, az ideológiai küzdelemből.

Sok-sok ezer választott szakszervezeti tisztségviselőnek feladata, hogy az állásfoglalás szellemében tegyen eleget megbízatásának. Nem véletlenül vált hangsúlyossá a nevelőmunka fontossága. Társadalmi fejlődésünk mai szakaszában már a tudat, a gondolkodás szocialista átformálását fokozottabban igényli az előbbrehaladás. Ajánljuk minden tisztségviselőnek: tanulmányozza Roland Ferenc: Szakszervezeti agitáció az alapszervezetekben c. könyvét, mert bizonyos, hogy a dolgozók érdekében végzett ilyen irányú tevékenység hatékonyabbá válik. Elég néhány fejezet címét idézni, s bizonyára az érdeklődést fel is keltjük: Az agitáció fogalma; Az agitáció szerepe a szakszervezeti

zött például azért, mert a szakszervezetek helyesen szabályozták, hogy főidényben csak két évente lehet igénybe venni a beutalót. Márpedig a családok, — tekintettel az iskolai nyári szünetre — csak nyáron, tehát a főszezonban üdülhetnek. Míg egyedülálló társaik — akik anyagilag is kedvezőbb körülmények között élnek — májusban vagy szeptemberben akár évente

eljuthatnak a szakszervezeti üdülőkhöz... Kissé messze kalandoztam témámtól? Nem hiszem! Mind az Hári Istvánnal lezajlott beszélgetés kapcsán jutott eszembe. Ő a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon dolgozik immár húsz éve. (Egyébként, mint mondja 1944. óta postás.)

Szorosabban vett munkahelye az üzemtisztviselői osztály. Felesége a Modern Fodrász Szövetkezet tagja. Fodrász — ahogyan munkaadója nevéből is kiderül. Két gyermekük közül az idősebb, a kislány, most végezte el a gimnázium első osztályát. Kisfia az általános iskola második osztályát.

Hátrék gondolai sok tekintetben tipikusnak mondhatóak. Csaknem egy évtizeden át voltak szenvedő alanyai honunk egyik nagy bajának, a lakáshiánynak.

— Zugligetben laktunk, alberletben, évekig — mondja. — 1967-ben kaptunk lakást a XII. kerületben. De egy kapóra jött alkalom révén sikerült elcsereznünk, hogy közelebb jussunk munkahelyünkhöz. A József körúton lakunk, két szoba komfortos lakásban. — Tulajdonképpen jól jartunk — folytatja — de évekig pereskedtünk az Ingatlankezelő Vállalattal a lakber miatt. A havi kétszáznegyven forintot ugyanis aránytalanul magasnak találtam. A pert elvesztettem, most már azzal vigasztalom magam, hogy a jövő évi rendezés legalább nem lesz olyan feltűnő nekem. Meg azaz, hogy az alberleti szoba mennyivel drágább és rosszabb volt.

Hári Istvánék egyébként az idén megtanulták, hogy a legnagyobb baj, ami érheti az embert, a betegség. Ebből ugyanis bőven kifutott nekik. A négytagú családból hárman voltak huzamos ideig ágyhoz kötöttek.

— En kezdtem a sort — számol be a családfe. — Visszérnyulladással, majd vesekő-

eljutottak a szakszervezeti üdülőkhöz...

Kissé messze kalandoztam témámtól? Nem hiszem! Mind az Hári Istvánnal lezajlott beszélgetés kapcsán jutott eszembe. Ő a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon dolgozik immár húsz éve. (Egyébként, mint mondja 1944. óta postás.)

Szorosabban vett munkahelye az üzemtisztviselői osztály. Felesége a Modern Fodrász Szövetkezet tagja. Fodrász — ahogyan munkaadója nevéből is kiderül. Két gyermekük közül az idősebb, a kislány, most végezte el a gimnázium első osztályát. Kisfia az általános iskola második osztályát.

Hátrék gondolai sok tekintetben tipikusnak mondhatóak. Csaknem egy évtizeden át voltak szenvedő alanyai honunk egyik nagy bajának, a lakáshiánynak.

— Zugligetben laktunk, alberletben, évekig — mondja. — 1967-ben kaptunk lakást a XII. kerületben. De egy kapóra jött alkalom révén sikerült elcsereznünk, hogy közelebb jussunk munkahelyünkhöz. A József körúton lakunk, két szoba komfortos lakásban. — Tulajdonképpen jól jartunk — folytatja — de évekig pereskedtünk az Ingatlankezelő Vállalattal a lakber miatt. A havi kétszáznegyven forintot ugyanis aránytalanul magasnak találtam. A pert elvesztettem, most már azzal vigasztalom magam, hogy a jövő évi rendezés legalább nem lesz olyan feltűnő nekem. Meg azaz, hogy az alberleti szoba mennyivel drágább és rosszabb volt.

Hári Istvánék egyébként az idén megtanulták, hogy a legnagyobb baj, ami érheti az embert, a betegség. Ebből ugyanis bőven kifutott nekik. A négytagú családból hárman voltak huzamos ideig ágyhoz kötöttek.

— En kezdtem a sort — számol be a családfe. — Visszérnyulladással, majd vesekő-

vel nyomtam az ágyat. A kisfiam három hónapig nem járt iskolába. Megkaptam az influenzát, és szövődményként, homlok- és arcüreggyulladás. Andrea, a lányom, szintén influenzából kifolyólag szivizomgyulladás miatt és ugyan-csak hónapokig volt fekvő beteg. Szegény feleségem három betegt ápolott egy időben, és amellett dolgozott is. A szabadságából ugyanis nem futotta. Legalább hat kilójába került és idegeit is alaposan megtépázták a sok baj.

Hári Istvánné fizetés nélkül szabadságot kért, hogy igénybe vehessék a családos beutalást, s együtt tölthessenek két nyári hetet a nagymarosi postás üdülőben. Hiszen most igazán csak rájuk fér a tizennégy napos gondtalan pihenés, a kikapcsolódás.

Örülnek a pihenésnek

Tudnak-e valóban zavartalanul pihenni? A gyerekek felől nyugodtak. Tapintatosak, jók, akiknek „tréningjük” van az alkalmazkodásban. A kislány önállóan főz már, rendszeresen részt vállal a házi munkából. De a kisfiú sem húzza ki magát a családi közhelyviselésből: a zokniját mindig maga mossa, port törülget és így tovább.

Az 1228 forintos négyzetmélyes beutalónak mindannyian nagyon örülnek. A készülődés tulajdonképpen ki is merül ebben. Vásárlásra, új ruhaneműk beszerzésére most nem volt gondjuk. Pontosabban: pénzük. Mert a betegség elvitte a tartalékot. Sőt, még a családfe éppen időszaki huszonöt éves jubileumi jutalmát is. De — lényegében mindenük megvan. A nyaralási stafíring teljes, mint ahogyan az örömeik is.

Csupán annyi az öröm benne, hogy vajon mikor kerül rájuk sor a legközelebb? Hiszen Hári István 26 éves postás múltjával most jut hozzá másodszer családos üdüléshez.

Lukács Mária

Világírás hírvivői

Hivatásuk az utazás. Behunyják szemmel eligazodnak Budapest és Miskolc, Bécs és a magyar főváros között éppúgy, mint ahogy pontosan tudják, melyik küldemény kerül majd a Westbahnhofon az ostendei gyorsra, melyik a rómaiakra, s melyikkel robbog tovább Svájc felé a vonat. Kézszelhetően érzékelik, mely pontján a világnak robban ki válság, de még az sem titok előttük, hogy mondjuk, az egyik nagyhatalom kapcsolata a másikkal némileg megromlott. Gondjaikra bíznak bélyegeikkel teli kis takarós ládákat, gyerekkocsit, újságokat és egyszerű leveleket, de szállítottak már patkányfogó görényit ketrecben. Egyszerre 25-30 kilót emelnek, ennyit nyom a postaszák, kivéve a kínait, amely 10-15 kilóval nehezebb. Olykor négyzár, másszor hat-hétszáz szák „társaságában” indulnak Bécsbe — ez fontos járat, de nem a legnehezebb! —, vonaton éri őket a karácsony.

Ök a „mozgósok”, pontosabban a Mozgóposta Főnökség, Budapest 78. sz. postahivatal dolgozói. Nincsenek sokan: itt a fővárosban háromszáz, szerte az országban ugyanennyien. Hatszáz mozgós közül egy brigádot, a „Béke” 31 tagú kollektívát kerestem fel. Szabó Jenő brigádvezető a kauluzunk.

— Nyolc éve alakultunk — mondja. — Akkor még csak ízenhatan voltunk. Külföldre és belföldre egyaránt járunk. Rendszerint kettesével.

— Milyen a szolgálat?

— Rendszeresen. Egyszer hajnalban, máskor délután indulunk. En ma este Komáromba megyek, holnap reggel térek vissza, holnapután reggel Sturovoig kísérem a kocsit, a rákövetkező szombat reggelén pedig Bécs az úticél. Vasárnap délután érek haza. A hétfő estét tartalékban várom. Ugyanis, ha valaki valahonnan kiesik, beugruk.

Leszalaunk a nemsokára induló bécsi postakocsisokhoz. Szmopek János menesztveztő és Ughy Márk raktárkezelő már katonás rendbe rakta a zsákokat. Nem volt nehéz dolguk: legfeljebb négyzár zsák lapul a hatalmas raktárszakszobában. Montreali zsákok: jó három hét, amíg a tengeren át megérkeznek a címzetté. Odébb Angliába szóló címzés. Az is eltart egy hétig.

— Mi lesz az esti bécsi program?

— Ha szép idő lesz, sétálunk egyet, még az Operáig is leballagunk.

— Mozi?

— Ma nem. Talán majd legközelebb.

S ha már a mozinál tar-

tunk: együtt nemigen jutnak hozzá. Havonta legfeljebb egyszer gyűlik össze a brigád húsz-huszonöt tagja — a többi akkor is úton van —, rendszerint a 16-i fizetéskor. Ilyenkor tartják a szokásos brigádértekezletet is. Rendszeresen, minden hónapban!

— Igyekszünk azért. Kitűnő kollektíva a miénk. Szöllősi István marxista egyetemest végzett, Gulyás Endre most elsőéves. Hárman jártunk a marxista-leninista egyetem előkészítő tanfolyamára. En a felsőfokú postaforgalmi szakfolyamatot végeztem el. Négyen jó eredménnyel érettségiztek a postaforgalmi technikumban. Egy szakfolyamatot pedig most érettségizik. Tizen-nyolcan-huszan járnak a párt-és szakszervezeti szemináriumokra. Minden évben leteszük a felújító irányító vizsgát. Kívesszük részünket a társadalmi munkából is, már amennyire a szolgálat engedi. Egy brigádtagunk, Szöllősi István, pártvezetőségi tag, Bánkert János és Szmutku Zoltán a szakszervezeti tanácsban tevékenykedik, engem pedig az OB munkavédelmi reszortjával bíztak meg.

Dr. Rátky László, a 78-as hivatalvezetője egészíti ki a brigádvezető felsorolását: A Postavezérgazgatóság hagyományos irányító versenyére mindig beneveznek Szabó szaktársék. S legalább hár-

man — ez is hagyomány — az elsők közt végeznek.

A brigád felajánlása tíz pontba sűrített: a felszabadulás jubileumára, a Lenin-centenáriusra és a X. pártkongresszus tiszteletére tették vállalásaikat. A többi között részt kértek a fiatalok oktatásából, elkötelezték magukat a hibátlan munkára, s a balesetek megelőzésére. Ez utóbbi roppant fontos: több kisebb üzemi baleset miatt esett el a hivatal az Élűzem címtől, ami bizony még is fájó pont a mozgósok hátatáján...

Béke-brigád. Nyolc esztendője, az alakuláskor Bíró Dávid, az első „brigádéros” javaslatára egyhangúlag vették fel ezt a nevet. Becsülettel őrizték, sőt még hírnevet, rangot is szereztek neki!

— Bár mind a 830 dolgozónkra így számíthatnánk, mint e brigádra! — jegyzi meg a hivatalvezető. — Ők szívesen vállalnak minden feladatot, pedig tudjuk, járasszó a szolgálat, ráférne valamennyire a munkaidőcsökkentés. Se vasárnap, se ünnep, annál több túlmunka.

— Hiába, ez a szakmával jár — teszi hozzá Szabó Jenő. — Aztán már hozzá is szoktunk.

— Mióta?

— Negyvenkétben kezdtem, tizenhét éves koromban, postanövendékként. Húsz éve utazom, megállás nélkül, kivéve a szabadságot. Néha már álomban is robbog velem a vonat...

A mozgósok beosztása nem a Naphoz igazodik. Megesik, hogy akkor fekszenek, amikor a monori dombok fölött felülnek a biborkorong. S ha az éjjeli villamoson éri őket, meglehet, a korahajnali menetre szól a beosztás.

Harminc-negyven éven át igazodnak a csatlakozásokhoz: család-villamos-szolgálat — Keleti-Hegyeshalom-Bécs — Keleti-villamos-család.

Mindig más és más beosztás, mindig ugyanaz: berakodás, indulás, érkezés, közben rovatolás. Aki megszereti, soha nem érzi egyhangúnak. A látszólag egyforma zsákok szürkesége távoli tájak üzenetét hozza. Felséges lehet kezüket a világírások közötti érintkezés áramkörén tartani — még ha olykor súlyos is a zsák...

Gyapay Dénes

HOC TÓI = TANULNI JÓ

1 — Hoc tói... tanulni jó — mondja a mosolygó arcú, okos barna szemű diák, Nguyen Lé Thuy. Ezt sugározza a többiek, a lányok és fiúk tekintete is. S ennek a mondásnak ugyanaz a belső értelme magyarul, mint vietnami nyelven. Jó a világot látni, megismerni. Ők, a vietnami diákok ezt igazán élményszerűen tudják, hisz 15 000 kilométert tettek meg, hajón és vonaton a távoli Magyarországra, hogy a Puskás Tivadar Felsőfokú Távközlési Technikumban megtanulják a korszerű hírközlés technikáját...

2 ...Ezen a szép hétfő, nyári reggelen, az év végi vizsgák kis lélekszámú szünetében 16 vietnami diák ül körülöttünk. A hófehér terítőjű asztal szinte kihangsúlyozza a lányok hollófeketé hajának fényét, mandulavágású szemük csillogását, kreolos finom bőrrüket. Olyanok, mint a vázákban a hófehér és vörös székfűk. A gyermekien tiszta, hamvas arcok, korban megtevesztők. Legfeljebb 16-17 éveseknek látszanak, vagy még ennél is fiatalabbnak. Aztán beszélgetés közben kiderül, hogy közülük a legfiatalabb 19, a legidősebb 29. Átlagos életkoruk itt 20-21...

Bérczes György, a Postás Dolgozó szerkesztői bizottsága nevében köszönti őket. Baráti együttlétre, ismerkedésre hívta meg őket a szerkesztőség, kedves vendégekként. Elmondja, hogy a lap, mint a szakszervezet orgánuma, szívesen segít nekik abban, hogy esetleges ügyes-bajos dolgaikra, problémáikra felhívja a figyelmet.

(Itt mindjárt érdemes kihangsúlyozni azt, amit a jelen levő tanárok, az iskola vezetői mondanak: a vietnami diákok a legszorgalmasabb külföldi ösztöndíjasok közé tartoznak...)

3 Először is persze a legizgalmasabb dologról: a most folyó év végi vizsgákról beszélgetünk.

— Hát... bizony... nem könnyű magyarul vizsgálni — vallja őszintén Há Quang Hoi.

— Az első esztendőben csak a magyar nyelvet tanultuk; most vizsgáznak először az első szakmai anyagból, az eltelet tanév anyagából. Csoportunk egyik fele a vezetőkes, a másik fele a vezeték nélküli tagozaton tanul. Igen hálásak vagyunk tanárainknak és diáktársainknak, akik szívesen, türelmesen segítenek bennünket.

Ezt persze lassan, a szavakat keresve mondja — itt-ott kicsit akadozva, Há Quang Hoi. De jól meg lehet érteni beszédét — ahogy ők újszólván mindent megértenek magyarul.

4 Ki a legjobb tanuló közülünk? Mindjárt valamennyien Tran Thi My-re és Hoang Minh Chinh-re mutatnak. Ami pedig a tantárgyakat illeti, abban valamennyien megegyeznek, hogy a matematikát és fizikát szeretik leginkább.

— Mert ugye — magyarázza kedvesen Tran Thi My —, a matematika és a fizika „nyelve” nemzetközi. Nagyon nehezen tanuljuk viszont valamennyien például a politikai gazdaságtant, az elvont, bonyolult kifejezéseket...

5 A diákok tanulócsoportokat alakítanak, s úgy készülnek együtt az anyagból. A kollégiumban nyolcasával laknak együtt.

Nguyen Lé Thuy ezzel kapcsolatban nekibátorodik, hogy kimondja diáktársai közös kérését: szeretnék, hogy ha a jövő tanévtől kezdve nemcsak vietnami diákok volnának a kollégiumban, hanem felében, vagy legalább egyharmadában magyar diákok is. S az itt lakó vietnamiak közül másokat meg magyar kollégiumba osztanának. Az a tapasztalatuk ugyanis, hogy minél többet vannak együtt magyar diáktársakkal, annál jobban haladnak a nyelvismeretben, gyakorlásban. Az iskolákban ehhez kevés az idő. Ha a nap nagyobb részét is együtt tölthetnék velük a kollégiumban, esetleg kialakulnának bizonyos magyar-vietnami tanulócsoportok, lényegesen jobban haladnának előre...

A tanárok élénken helyeselnének ehhez. Való igaz, hogy a vietnami diákoknak olyan sü-

rített a tanulási idejük, hogy szórakozásra, társasági együttlétre a magyar fiatalokkal nem érnek rá, legfeljebb csak nyári vakációban.

6 Nyáron gyakorlatra mennek, szakmájuk szerinti üzemekbe. Izgatottan várják az új élményeket. (Elmondják, hogy érdekes élményt jelentett számukra, amikor most az elmúlt tanévben a vezeték nélküli tagozat hallgatói Gyöngyöstre rándultak, a félvezetők gyárába; a vezetékes tagozat növendékei pedig Esztergomba, az elektronikus készülékek gyárába.)

Aztán jön a várva várt nyári vakáció, augusztusban.

— Akkor talán lesz időnk arra — mondja mosolyogva Hoang Minh Chinh —, hogy uszodába járjunk, pingpongozzunk.

...A vakációval kapcsolatban rögtön el is hangzik a kérdés: vajon nem szeretnének-e sokan hazamenni. Egyáltalán hogyan is állunk a honvágygal, amely hazafüktől távol bizonyára el-el fogja a fiatal szíveket. Egyszerre nevetnek és bólintanak a kérdésre: igen, gyakran feltámad a szívükben ez az érzés; a tanulás, a napi program zsúfoltsága azonban újra és újra eltereli figyelmüket. Öten azért nekivágnak a hosszú útnak, vonaton. Négyezer forintba kerül; nem könnyű ezt „ki-gazdálkodni” az ösztöndíjból. Fél hónap az út oda; fél hónap vissza.

7 Lassan-lassan véget ér a baráti beszélgetés. Búcsúzóul Há Quang Hoi feláll és valószínűs kis formás, kerek beszédet vág ki, mindannyiuk nevében megköszönve a meghívást — és elmondva: a vietnamiak mely és őszinte hálát érznek azért a támogatásért, amit a magyar nép nyújt a testvéri országának...

Egyszerűen, halkan, csöndesen mondja: Nemcsak tanulni jó! Jó itt lenni, Magyarországon, mert itt szeretnek bennünket. És mi is nagyon, nagyon megszerettük magyar diáktársainkat és kedves, jó tanárainkat, s most, hogy megismerkedtünk, Önöket is... (kárpaty)

ROMPF NÁNDORNÉ

Ki a legboldogabb?

beutalót töltött ki a hívős, köves konyhában, amikor Zolika ment hozzá. Bágyadt, okos kis tekintetét az orvosra emelte.

— Ugye doktor bácsi, édesanya meggyógyul?

— Igen. Persze, hogy meggyógyul!

— Édesapát már meggyógyítottad?

A doktor befejezte a kórházi beutalót, ránézett a masztos kisfiúra, megsimogatta.

Rövid idő múlva odaérték a mentők. Hordágygal a kezükben végigkoptatták a folyosót patkós baltancsúddal. Beérve a szobába, csak annyit láttak, hogy a kisfiú simogatta, síró hangot hallatva az ágyban fekvő édesanyját. Az idősebb mentős az ágyban fekvő asszonyhoz ment, a pulzusát tapogatta.

— Te, ez meghalt — közölte társával.

— Most mit csináljunk?

— Megmondjuk a doktinak.

Az esti szürkület párás, nehéz levegője megülte a szoba csendes szomorúságát.

A mentőkocsis oda vonzotta az utca lakosságát. Érdeklődve vártak az udvaron. Mikor kijöttek a mentők, az egyik azt mondta az udvaron ácsorgóknak: vegye valaki magához a kisgyereket.

A temetés napján zuhogott az eső, hívős szél söpörte az ázott háztetőket. Esernyős emberek sokasága ballagott szomorúan a temető felé.

Egy hét múlva a községi tanács úgy döntött, hogy Hanoi Zolika állami gondozásba kerül, de ideiglenesen Vargákéknál marad. Az emberek úgy érezték, teljesítették kötelességüket a kisgyermek sorsát illetően.

És akkor váratlan fordulat történt. A falu postás szakszervezetének elnöke, Hornung Ferenc délután 4 órakor vezetőségi gyűlést hí-

vott egybe. Az elnök — miután mindenki elfogadta a kézbesítőik szobájában helyét — bafuzdán rövidet pödörítve megnyitotta a gyűlést.

— Szaktársak! Azért jöttünk össze, hogy megbeszéljük a kis Hanoi Zolika ügyét. Ezután elvettük dohányos szelencéjét, komótosan sodort egy cigarettát — és fél szemmel a szaktársak sandított. Jóleső érzés töltötte el, amikor a meglepetés csalhatatlan jeleit olvasták le a négy ember arcáról.

— Mindegyiktek tudja, hogy szegény Zolika árván maradt. Úgy gondolom, gondoskodnánk róla mi. Ruhára, ennivalóra ösztöndíjra, Meg aztán, ha iskolába fog menni, megveszszük a dolgait.

A kisfiú „ügyének” erre a változtatásra még egyikük sem gondolt. Hiszen a faluban úgy beszéltek, hogy az állam veszi gondozásba. Ezért egy kicsit restelltek, hogy nem nekik jutott eszükbe mindez. Az elnök észrevette, hogy András bácsi akar valamit mondani. Már kétszer is nekibátorodott. Biztatni kezdte:

— No, ki vele, András, mondd meg, ha nem tetszik valami.

— Nem úgy gondoltam.

— Hát, hogy?

— Ugyis tudod, Feri, hogy ezt igen szépen tartom, becsüllek is érte. De...

— Mondjad hát! — türelmetlenkedett az elnök.

— Tudod te is, hogy a lányomnak nincs gyereke. Elment már az idő felettük. Az utolsó mondatot kiszáradt nyelvvél, elfakult hangon, szinte magának mondta.

Valamennyien tudják, hogy mire gondol. De nem szólnak, várják, hadd fejezze be. A per-

cek lassan folydogálnak a múltba, s az ablakon besütő nap óriásokat vetít a falra.

— Úgy gondoltam — folytatja az idős postás —, jobb lenne nekik is, a kicsinek is, ha náluk lehetne. Tavaly már Pesten is voltak, a lelenből akartak gyereket. A vóm meg amúgyis ide jön tavasszal dolgozni. Meg aztán nekem is jobb lenne — fejezte be, az olyan ember megkönnyebbülésével, mint aki minden bánatát kicsorgathatta.

Az elnök ránézve idős szaktársára, csak annyit mondott: így lesz a legjobb.

Aztán az öt ember — mint a csatában megfáradt hadvezérek — megbeszéltek, hogy mikor és hol utiznak ismét együtt. De a sors útjai, úgy látszik, kifürkészhetetlenek, mert véletlenül mindig András bácsiéknál kötöttek ki, s a kártyacsomag mellé más csomag is került. A következő héten a bizottság elintézte a megyével a formáságokat. A kis emberkét Kovács Imre vitte ki kerékpárján a faluvégi

Illusztráció: Pogány Sándor

nádfedeles fészekbe. Az este édesdeden szunynyadó kisfiú buksi fején egy boldog anya meleg keze pihent.

De ki tudná megmondani, ki a legboldogabb?

A jubileumi irodalmi pályázat II. díjas tárcája.

Baleseti frontáltörés

„Frontáltörésről” tanúskodik a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság tavalyi baleseti statisztikája. Az évekig ismétlődő 43-45-ös számot sikerült lényegesen csökkenteni. Ime, a számok:
1967-ben 43; 1968-ban 46; 1969-ben 35 baleset történt.

Csoda történt

S mindezekhez csupán annyit: a korábbi években a sérülések jelentős hányadában az üzem volt a hibás. Tavaly alig volt ilyen sérülés, pedig a fizikai munkaerő 50 százaléka kicserélődött. Valami csoda történt?

— Korántsem! Az eredmény nyilvánvalóan a sok-sok erőfeszítés hozta minőségi változás — tájékoztat Szentirmai János, az igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára.

— Elsősorban a módszeres oktatásnak tulajdonítható — hangsúlyozza Brzoboháty Lajos munkavédelmi előadó és osztálybizottsági titkár.

— Az oktatást nagyon fontosnak tartjuk — fűzi hozzá Csapó Zoltán szakszervezeti munkavédelmi felelős.

Új módszert és egységes anyagot adtak és vonatkozásban az üzemeknek. Arra is gondoltak, hogy az ellenőrző kérdések ügyes összeállításával könnyítsék a tanulást, a visszakeresést. A veszélyes munkakörben működő vezetők, beosztottak vizsgáztatását, továbbképzését és beszámoltatását szintén jól megszervezték. Mintegy 170-en vettek részt tavaly e „fejta-gításban”.

A Szalma ifjú mestere mozgalomban is kezd tért hódítani a munkavédelmi téma. A szocialista brigádok vállalaiban előkelő helyet kapnak a balesetmentes munkára vonatkozó feladatok. A rövid felsorolás aligha képes visszaadni azt a sokéves küzdelmet, ami mögötte van.

— A kollektív munka eredménye, mert az a vált a munkavédelem. A hivatali vezetők és a szakszervezeti tisztségviselők közös tevékenységével — összegezi a lényeget Szentirmai János.

Nyilvánvalóan jelentős dolog, hogy az igazgatóság éppen olyan komolyan veszi ezt, mint egyéb gazdasági tennivalóit. A negyedévenként rendelkezésre bocsátott kimutatás alapján jól ismeri a helyzetet és ahol emelkedést tapasztal, nyomban intézkedést javasolja az érdekelt vezetőt.

A háttér: sokéves kollektív küzdelem

A társadalmi szervekkel való együttműködésre jellemző például a baleseti kártalanításban beállt változás. Az előtörténet viták dúltak az előírásokban való tájékoztatás hiánya miatt, időnként csak hosszas küzdelem árán kaptak meg a sérült a kártérítést. Tavaly már nem volt erre példa. Sőt, a sérülteket hivatalból felszólították, adják be kárigényüket.

Az elmondottak — minden kétséget kizáróan — minőségi változásról tanúskodnak. Ebben is a legfontosabb, hogy a munkavédelemmel foglalkozók fardozását mindinkább elismerik. Erkölcileg, anyagiilag egyaránt. A tavalyi fejlődés alapján. Brzoboháty Lajos munkavédelmi előadó kiváló dolgozó lett. Szabó Ferenc, a munkavédelmi bizottság tagja, a posta kiváló dolgozója címet kapta. Kizárólag társadalmi munkájáért. Bódi Jánosnak, a munkasellátási albizottság vezetőjének pedig pénzjutalmat adtak.

— A jövőben még következetesebben akarjuk kifejlesztésre juttatni az elismerést — hangsúlyozza Holló László, az igazgatóság helyettes vezetője. — Mert talán ez a leghatékonyabb eszköz a még létező káros nézet ellen, amely szükséges rossznak minősíti a munkavédelmet. Egyébként elsősorban a munkafeltételek javításával küzdünk a balesetek ellen. Azon vagyunk, hogy nagyobb kedvvel dolgozzanak az emberek, hogy

megszeressék munkahelyüket és csökkenjen a vándorlás. Nem könnyű a dolgunk. A többség nem kötött helyen dolgozik. Kint járkálnak a hálózatban, utcán, oszlopokon, tetőn szerelnék. Elég sok veszély leselkedik rájuk. Főképpen a régi, elavult hálózat bontásánál, illetve a hálózatépítésben. Mégis e területeken is kedvező a változás. Annak ellenére, hogy a fluktuáció itt a legerőteljesebb.

— Hogy milyen a helyzet, az a munkahelyek vezetőitől függ, s ezt ma már ók is értik. Következtesen számolnak a társadalmi munkavédelmi

aktivisták támogatásával. Többnyire igyekeznek megteremteni a kedvező körülményeket. Mi pedig messzemenően figyelembe vesszük munkájuk elbírálásában a törekvéseiket, a jutalmazásban, kitérítésben kifejezésre jutva, értékelve a munkavédelmi tevékenységüket. Örülünk, hogy a közös erőfeszítések hatására hús százalékkal csökkent tavaly a sérülések száma. Szeretnénk tovább csökkenteni e számot — mondja befejezősül Holló László.

Véleményét meg lehet tudni adataival, hogy az igyekezet bizonyára valóságos válik. (Lukács)

Jogi tanácsadás

A Munka Törvénykönyve 62. §-a szerint, a vállalat a dolgozóinak a munkaviszony keretében okozott kárért — vétkességére való tekintet nélkül — teljes mértékben felel. Ugyanitt a (2) bekezdés mentesíti a vállalatot, ha a kár a működési körén kívül elháríthatatlan okból keletkezett. Mentésülés esetének veszi az állandó bírói gyakorlat azt, amikor a dolgozó munkája közben, közúton éri a baleset. Az ilyen esetek nagy részénél a kár rendszerint okozati összefüggésben áll valamilyen szerv vagy személy vétkes magatartásával. Ebben az esetben a dolgozó kárát követelheti a károkozón, ez az eljárás azonban hosszadalmas, és a dolgozó felkészültsége sem elegendő arra, hogy bírósági eljárásban az igazát keresse. A Postavezérgazgatóság 74/1969. Vig. sz. utasítása, a részletesen megállapított feltételek fennforgása esetén, méltányossági alapon lehetővé teszi a dolgozó kártalanítását.

Az idézett utasítás rendelkezéseit a folyamatban levő esetekben is alkalmazni kell. A törvénykönyv rendelkezése szerint a munkaviszonyból eredő követeléseket a keletkezésüktől számított 3 évig lehet érvényesíteni.

Mi a helyzet azokban az esetekben, amelyeket az utasítás megjelenéséig már elutasítottak? Ezeknél is folyamatba levővé lehet tenni az elévülési határidőn belül a kárigényt újból bejelentésével.

Az illetékes postai szerv a kérelemnek helyt adhat és el is utasíthatja. Mi ez esetben a jogorvoslat? Mivel belső méltányossági utasítás lehetőséget ad a kedvező elbírálásra, a rendes jogorvoslati úton, tehát döntőbírói és ezt követően bírósági eljárásban orvoslás nem található. Viszont a posta közép- és felső igazgatási szervei felülvizsgálhatják: helyesen hajtják-e végre a Postavezérgazgatóság utasítását. A vázolt rendhagyó eljárásban a Postavezérgazgatóság Jogi és Igazgatási Szaksztyálynak kell az utolsó szót kimondania, s ezt kapja meg a dolgozó. Csak ekkor megnyugtató az elintézés.

Dr. Piko Adrienne

Moszkva Dzerzsinszkij körzetében található a 276-os hivatal, amely a Komarov utcán, a Malo-Botanicesszkaja utcán és az „Osztankino” szállódat szolgálja ki. Ezen a kis postán 29-en dolgoznak, köztük tíz levelezőbesítő.

Levelekkel csempet be a lakásokba NYINA PCSELINA is. Tavaly ősszel lett szakszervezeti bizalmi. Azért választották meg, mert mint egyikük mondta: „Energikus, mozgékony teremtés. Magát se hagyja, értünk is kiáll, ha kell.”

Nyina gyermekotthonban nőtt fel, szülei a háborúban vesztették életüket. Apja pán-célos volt, anyja gépkocsivezető. Nyina, mint társai, szakmát tanult, esztergályos lett. Aztán egyszerű munkahelyet változtatott, a közlekedési vállalatokhoz került, kalauznak. Közben gépkocsivezetői tanfolyamra is beiratkozott: Most a volán vonzotta, de nem végezte el a tanfolyamot, férjhez ment. Három gyermeke van, a legidősebb kislány 16, a legkisebb 6 éves.

— Itt a postán csaknem minden kézbesítő nő, — mondta. Csaknem mindnyájunknak iskolások a gyermekeink. És nincs mindenütt nagypapa, nagymama, ezért sokunknak kényelmes ez a munka. Naponta háromszor kézbesítünk, először az újságokat, s folyóiratokat hordjuk szét, aztán pedig a leveleket. Az első és a második kézbesítés közben a két nagyobb gyereknek reg-

LEVELEZŐBESÍTŐK

gelit adok, a kicsit elviszem az óvodába. Eleinte a postás munka az időbeosztás miatt volt jó, s akkoriban gondoltam, ha felnőnek a gyerekek, visszamegyek a közlekedéshez, végül mégis gépkocsivezető leszek. De ma már tudom, hogy sehova se megyek innen. Megszoktam az embereket. Az egyikhez nyugdíjait viszek — azt se tudja, hová ültessen, friss teával vár. A másik lakásban egy lányka várja egy fiú leveleit a katonaságtól, s mindig elem siet. Mindenütt ismernek, várnak. Ez jól esik! Azt hiszem nemcsak én érzem így, de a többi postás is. Nem emlékszem olyan esetre, hogy valamelyikünk is összekevert volna valamit, vagy bárki ne kapta volna meg időben táviratát. Pedig nálunk se könnyű. Amikor influenza járvány volt, egyszerre hatan betegedtek meg és mi ketten jártuk végig a házakat a brigádvezetővel, hiszen a leveleket akkor is várták az emberek.

— Mindjárt meg is kapom a segítyt, holnap át is adhatom, nálunk ez gyorsan megy. Még soha nem volt problémánk beutalással, s a gyerekeket is el tudjuk helyezni nyári táborokban, vagy óvodákban.

— Olyan az egész hivatal, mint egy nagy család. Majd minden szombaton kimegyünk a kertünkbe és jönnek a munkatársaim is. A férjemmel a szakszervezet útján béreltük ezt a telket, itt van Moszkva közelében, Klin mellett, s ez a táj a gombaszedők paradicsoma... Mäskör kirándulni megyünk, Moszkvával ismerkedünk, vagy a környékekkel, járunk Arhangelszkójében, Zagorszkában, Gorkiban is. A szakszervezet ad pénzt kirándulásokra, s ilyenkor visszük a gyerekeket is.

A szakszervezeti bizalminak persze néha vitatkoznia is kell. Akkor került erre sor, amikor az építkezések miatt jócskán megnövekedett a mun-

BALESETVESZÉLYBEN!

Munkavédelmi vizsgálat a Szociális Hivatalnál

Nemrégiben munkavédelmi brigád vizsgálta a Szociális Hivatal dolgozóinak munkakörülményeit. Már az első percek kiderült: a helyi vezetők igen rapszodikusnak vesznek részt a balesetek kivizsgálásában, és a baleseti források megszüntetésében. Sőt, van úgy, hogy háromhetes kése-delemmel vizsgálják ki egy-egy balesetet. Megállapították azt is, hogy a szakvezetők és az szb már a munkavédelmi szemlének részt vesz, igaz, a szemlejegyzőkönyvből nem tűnik ki: mit tettek a korábbi szemlén szóvá tett hibák megszüntetése érdekében.

Tagadhatatlan, az újonnan felvett dolgozók elméleti munkavédelmi balesetelhárítási oktatást kapnak, viszont a munkahelyeken már elfeledkeznek a gyakorlati oktatásról, pedig ez a leglényegesebb. Hasonló a zürzavar a munkavédelmi intézkedési terv készítésénél is. A Szociális Hivatal elkészítette az 1969-es intézkedési tervet, de mivel annak teteleit nem egyeztetették az illetékes társosztályokkal, az életrahajás, bizony akadózott. A terv több jelentős pontját kivitelező hi-

nyában nem tudták teljesíteni. A vizsgálat kiterjedt az érin-tésvédelmi műszeres mérések ellenőrzésére is. Ezt a feladatot a hivatal saját műszaki részlegével hajtja végre, s jegyzőkönyvben rögzítik a mérési eredményeket. E jegyzőkönyvek azonban nem felelnek meg az L 2 szabályzatban elő-írtaknak, mivel nem tartalmaz-zák a szükséges mérési adato-kat.

Voltak a központi raktárban, ahol nagy volt a zsúfoltság és erősen kifogásolható volt a tisztaság is. A mosogatóhelyi-ség padozata töredezett, a mennyezetről hullott a vakolat az ott tárolt élelmiszerekre. (1) Megállapították, hogy a hűs-előkészítő szűk és balesetveszélyes.

Az Aradi utcai karbantartó műhely pincehelyiségben üze-mel, igen zsúfolt, levegőtlen, egyszóval az egész helyiség építészetileg és gépészetileg teljes felújításra szorul. A mű-hely berendezése (állványok, rekeszek, munkapadok, gépek) elavult, s a gépek nemcsak áll-lapotuk, hanem elrendezésük miatt is balesetveszélyesek. Sürgősen rendbe kell hozni a

villamos hálózatot is, mert an-nak feiszerezése enyhén szólv-a szabálytalan. Az ott dolgozók öltözékében, zuhanyozójában nincs biztosítva a szellőztetés. A dolgozók ebédjüket gázre-zsón melegítik, pedig ilyet zárt helyiségben tilos használni.

A központi mosoda szintén pincében működik. Négy egy-benyiló helyiségben mosnak, centrifugálnak, szárítanak és vasalnak. Megállapították: az elektromos berendezések itt sem felelnek meg az MSZ 1600, és az MSZ 1535-ös szabvány-nak. (1) Nem gondoskodtak az egyes gépek, berendezések kö-zötti előírt távolságról, így a közlekedési utak sincsenek biz-tosítva.

A vizsgálat után fél év tel-t el, s annak idején a szakveze-tők az szb-vel közösen megta-nácskoztak a brigádvezetői megállapításait, s a hibák megszüntetésére perspektivikus tervet dolgoztak ki. Most ez a kérdés: mi történt az elmúlt fél év alatt? Reméljük, hamarosan választ kapunk arra, hogy a közvetlen balesetveszélyt előidéző forrásokkal mennyiben szüntették meg.

Kiss László

Átadták a nyugati hírközlő rendszert

Ünnepi ruhás mérnökök, munkások, tisztviselők gyűltek össze május 25-én, a Benz-szúr utcai művelődési házban, hogy részt vegyenek a nyugati irányú hírközlő rendszer megépítése alkalmából rendezett baráti találkozón. Az ünnep-ség résztvevői az alkotók vol-tak, akiknek oroszánrészűk volt az ország eddigi legkor-szerűbb hírközlő rendszeré-nek elkészítésében.

Becz Sándornak, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság vezetőjének megnyitója után dr. Buják Kon-stantin postavezérgazgató-he-lyettes tartott beszédet. Az ünnepségen megjelentek: Be-szenyi Miklós elvtárs, szak-szervezetünk főtitkára és a ki-vitelezésben részt vett postai szervek vezetői.

A vezérgazgató-helyettes el-mondotta: a nyugati irányú hírközlő rendszer megépítésé-vel a posta régi vágya telje-sült, mert megnyílt az út az ország hírhálózatának általá-nos nagyarányú fejlődéséhez. Hazánk igen kedvező földraj-zai fekvése ellenére a berende-

zések korszerűtlensége és szűk kapacitása hátrányos helye-zetű teremtett a nemzetközi távbeszélő-átvitelben, és tel-vízióprogram-cserében. Ezt fel-ismerve, határozta el 1966-ban — első lépésként — a nyugati irányú hírközlő rendszer megvalósítását, amelynek be-ruházási előirányzata 324 mil-lió forint volt.

A postavezérgazgató-helye-tes elismeréssel szolt a kivite-lezésben részt vevő postaszervekről. Külön megemlékezett a beruházás: teendőket ellátó Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságról, az összekötte-tés tervezési munkáit végző Postai Tervező Intézetéről, a Központi Járműtelepről, a vasszerkezeti munkák kivite-lezőjéről, s a koaxiális kábelt lefektető Kábelüzemről.

Az avatóünnep keretében számosan kaptak kitüntetés-t. Közöttük Szána Ferenc, a Ká-belüzem szerelője, miniszteri dicsőretet kapott: — Húsz éve dolgozom a postánál — mon-dotta —, sokszor dolgoztam már nehéz körülmények kö-zött, de eddig ez volt a legne-

hezebb feladatom. A kivitele-zés megkezdése előtt előkészí-tő tanfolyamon voltunk, így megismerkedtünk munkánk újszerűségével és speciális fel-adataival.

A kitüntettek között volt Dedeck Lajos, a Kábelüzem fő-mérnöke is. Ő így nyilatkozott a munkáról:

— 1934 óta dolgozom a szak-mában, a szakirodalomból már ismertem a ránk váró felada-tokat, mégis újnak, alkotónak éreztem a munkát. Teljesen újszerű kábelösszeköttetést építettünk, s közben — a leg-aprólékosabb előkészítés ellen-ére is — ugyancsak újszerű problémák merültek fel, pél-dául az aknák, szekrények építésénél. E hírközlő rendszer megépítése rutint is jelent a munkában részt vevőknek, s könnyebbé teszi a következő hasonló munkák végrehaj-tását.

Valter Ferenc (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság) a Munka Erdemrend bronz fokozatát kapta.

— Mérnökként vettem részt a kivitelezésben. A legnagyobb feladat volt, hogy a külföldről vásárolt berendezés felszere-lése a kívánt műszaki precí-zitással történjen. A résztvevők, munkások és mérnökök egy-aránt, magas munkaerőköltsérről tettek tanúságot, és ezt fejte-ték ki külföldi kollégáink el-ismerő szavai is.

V. E.

Pályadíjnyertesek

Átadták a felszabadulásunk és szakszervezetünk megalakulásának 25. évfordulójára tiszteletére meghirdetett országos pályázatok díjait. A területi szakszervezeti szervek 25 éves történetének megírására kiírt történelmi pályázat fődíját, a 3000 Ft-os pénzüjtalmat, a Pécsi Területi Bizottság 25 éves története című pályaműve nyerte. Az alapszervezetek történetéről szóló pályaművek díjazási sorrendje a következő:

I. díj: Miskolci Postaigazga-tóságnak

II. díj: Szolnok 2. ph. Szak-szervezeti Bizottságának

III. díj: Nagykanizsa 1. ph. Szakszervezeti Bizottságának.

Az irodalmi pályázatok dí-jai: (Az I. díj nem került ki-adásra.)

II. díjat nyert Rompf Nán-dorné (Paks) „Ki a legboldo-gabb...” című novellájával.

III. díjat nyert Zentai Jó-zsef (Nagykanizsa) „Rejtett hiba” című novellájával, ugyancsak; III. díjat nyert dr. Pintér Mihályné (Pécs) „Egy riport és két visszaemlékezés” című pályaművével.

Sz. Kaszimova

Egyiknek „PATT” a másiknak „SAKK-MATT”

Szabó György, a szerző, komédiájának színpadi középpontjába Kempelen Farkas sakkautomatáját állította — akkor mi ezáltal olyan postás nézőket választottunk kritikuskul, akik maguk is jeleskednek a sakkozásban...

— Persze, az is igaz — mondja az egyik néző, id. Honfi Károly — hogy a sakknak annyi köze van ehhez a darabhoz, mint a szerző kitálat kalandos históriájának a hiteles történelemhez...

...S ezzel a megjegyzéssel, mint sakktársiban az éles megnyitójátékkal, id. Honfi Károly mindjárt támadással kezdte: nyilvánvaló, nem tesz nekik a darab. Különben is úgy szeret vitázni, mint sakkozni — már pedig a sakkozás neki és egész családjának a „vérben van”. Mert „id. Honfi Károly ny. postaforalmi igazgató a postások sakkesapatának még mindig (negyven éve máril), egyik legaktívabb tagja; a sakk-kör oktatója, edzője; fia és menyje, ifj. Honfi Károly és felesége, mindketten nemzetközi sakkmesterek; 13 éves unokája már IV. osztályú játékos... és így tovább...

— Akárhogy is tündömrágódom a darabon — folytatja némi ironikus mosollyal Honfi —, nem tudok rájönni, hol van benne az a mély mondanivaló, az a villogó franciaszellemeesség, amely a darabot az előzetes beharangozás szerint már eleve sikerdarabba teszi. Végül is miről van itt szó? Egy fantasztika magyar báró kifundálja, hogy előkelő angol szeretője, Lady Warwell révén eljut Szent Ilona szigetére.

— A tényleges, hiteles igazság — feleli Honfi —, valószínűleg nem derül ki soha. Kempelennek, a sokoldalú, zseniális feltalálónak és polihisztnak ez valószínűleg valami blöffje, szenzációja volt, amellyel bejárta Európát. A legenda szerint ebben az íróasztal nagyságú masinában — amelynek speciális belső titkosrekesz-rendszere volt —, egy kiváló sakk tudós törpét helyeztet el, s ez bizonyos átütéses szerkezettel, belülről mozgatta a tábla fölé hajló emberragyságú bábú kezét. Lényegében ezt látjuk a színpadon is. A különbség, hogy a báró nem a törpét, hanem Napóleon hasonmását, Roubaudot rejtegette el. Úgy tervezte, rábeszélte a valódi Napóleon, hogy rejtőzzék el a gép-

ben, abban öt megszókteti — az al-Napóleon pedig, (akit úgyis bőrtönből, körözés elől mentett meg a báró) búsas jutalom ellenében ott marad... S mire kiderülhet az igazság — ők már messze járnak... Nos, én őszintén megvallom: naivnak, erőltettnak érzem meséjét. Ez a cseredolog még csak adna valami komédia-lehetőséget —, de a „drámaiság” ezt is elrontja. Azt ugyanis, főként erőltettnak vélem, hogy a bizonyos Cambert — Somogyvári Rudolf játssza —, Napóleon egykori bizalmasa és testőrökisérője, aki a száműzetésben is híven szolgálja a császárt — szembeeszeget a magyar báróval és a francia tábornokkal; nem akarja, hogy azok megszóktethessék. Mert nem akarja, hogy „minden elől kezdődjék megint”. Ezért aztán éjszaka, titkon belelő a gépbe — igazában nem is vette számot azzal, hogy abban már az igazi Napóleon, vagy újra az al-Napóleon rejtőzött el. S mire megvirrad, addigra már a francia és angol környezet sem tudja, hogy ki maradt életben: az igazi, vagy az ál? Ennek folytán — a közönség sem. Ezt a nyitva hagyott „játsmát” én álmélységnek érzem.

...Más a véleménye a másik nézőnek: Papp Károlynak, aki a Járműjavító fődarab-kikészítője, s a sakk-kör egyik intézője...

— En kifejezetten szellemesnek, fordulatosnak érzem Szabó György komédiáját — mondja. — Feleséggel együtt sokat járunk színházba és bizony, az ember únja azokat a „pesti” vigjátékokat, amelyekben csupa hasonló helyzetet, figurákat látni,

olyan szürkek, olyan egyformák, már-már meg sem lehet őket különböztetni egymástól. Honfi szaktársnak volt egy olyan megjegyzése a szünetben: únja már, hogy különböző darabokban újra és újra, naiv módon meghamisítják a valóságot, a történelmet. En úgy gondolom, egy komédiában a történelmi figurák is, mind csak ürügyül szolgálnak arra, hogy az író eljuttasson bizonyos embertípusokkal. És még ezek is további „ürügyek” eszközök arra, hogy elmondjon nekünk bizonyos gondolatokat. Nagyon tetszetek azok a párbeszéddek is, amelyek engem sokszor Shawra emlékeztettek, a fiatal író talán túle tanulhatott sokat. Például Cambert, Davis, Lady Maxwell és Sir Lowel párbeszédre gondolok. Ezek olykor olyan találóak, hogy a közönség is „sakk-matt” lesz tőlük... ezt a nevetés és taps is bizonyítja...

— A nevetés és taps — állítja ezzel szemben Honfi —, elsősorban és főként a színészeket illeti, mint a dicséret, egészen kiváló játékuért. Jó volt Bárdy György, mint két Napóleon; Básti Lajos, mint főkomorányzó, sajnálom Csáknóit sematikus, szegényes szerepéért. Azt hiszem, hogy a legjobb alakítást Tordy Géza nyújtotta. Egyszóval a színészeknek köszönhető, hogy az ember azért szórakozott az előadáson, vagyis fifti-fifti a hatás; sakknyelven szólva tipikus patt.

...Így vitázott a két postásnéző. Hogy matt-e, vagy patt — azt eldönti majd a közönség a Vígsház előadás-sorozatán. Mi sok előadást jó-szolunk.

Kárpáthy Gyula

Lángoló ív — Áttörés

Május 9-én, a győzelem napján, Európa számos fővárosában, így Budapesten is bemutatják egy monumentális, ötrészes film első két részét. Jurij Ozerov, a film rendezője, így nyilatkozott: a háború legrettenetesebb „eredménye” a tömérdek megsemmisült emberi élet. Az egész világ tudja, a szovjet emberek többet áldoztak e harcban, mint a Hitler-ellenes koalícióban részt vevő szövetségesek együttvéve. Ezt az igazságot mondom el...

Valóban, érezzük az igazságot, hiszen élénk táru a kuruzsi csata és a dnyepéri átkelés gigászi küzdelmének lélegzetelállítóan izgalmas időszaka. Ennek ellenére a film nem úgynevezett hurráhangulatú, hiszen őszintén értékelte a nehézségeket és az áldozatokat.

A rendező Sztálin ábrázolásakor arra törekedett, hogy a valóságos helyén és értéké-

ben mutassa be a szovjet hadsereg legfőbb parancsnokát. Találkozunk a nagy háború vezéralakjaival, Zsukov, Rokossovskij marsallokkal, egyszerű közkatonákkal, sőt, Títóval, aki Jugoszlávia hegyei között mért kemény csapásokat a fasisztákra.

Nagy film — nagy élmény.

EURÓPA KÖNYVKIADÓ:

Ivan Franko: Királysas c. könyvben a kitűnő szovjet író válogatott műveivel ismerkedhetünk. Felhívjuk a figyelmet elbeszéléseire, verseire, karcolataira. „Rövid kirándulás” c. könyvben három mai jugoszláv író kisregényét olvashatjuk, így Rudi Seligóét, Antun Soljanét és Pavle Ugrinóvét. Druon: A Vaskirály c. történelmi regény Szép Fülöp uralmának utolsó szakaszát tárja fel, aki megfékezte a feudális nagyrak harcos gőgjét, legyőzte a flamandokat, az angolokat, sőt, még a pápaságot is. Jules Vallés: Vándorkomédiások c. könyvében megelevenedik az országutakat járó csepürágók, akrobaták, kötél-táncosok hányatott, nélkülözésekkel teli élete. A főhős egy kollégiumi tanár, aki végzetes szerelemre lobbán a cirkusz forróvérű akrobatájára. Kowalska: Rész c. kisregénye egy élettől búcsúzó férfi fájdalmas szép lírai vallomása. Ezenkívül még öt kisebb írást tartalmaz a könyv. A „Meny-nyei utazás” c. könyv öt klasszikus amerikai kisregényének cselekményét abban a korban játszódóknak, amikor Amerikát új telepesek árasztották el. Alekszandr Naszibov: Labirintus-akció. Kalandos kémregény, azokról a szovjet hősről szól, akik a náci hadigépezet sűrűjében végezték életveszélyes feladatukat. Emil Voček: Gyilkos árnyak. Bűnügyi detektívregény. Agatha Christie: Rejtély az Antillákon. Szintén bűnügyi, illetve krimitéma.

MAGYETŐ KÖNYVKIADÓ: Vaszilij Belov: Búcsúhalom c. könyv fiatal szovjet író válogatott munkájának gyűjtemé-

Tehetséges fiatalok

A Postások Művelődési Központjában május 6-án tartották a jubileumi vetélkedő döntőjét. 26 fiatal 4 művészeti ágban — vers- és prózamon-dás, ének, zene, tánc — mérte össze tudását, tehetségét: A vetélkedő zsürijének (Mátrai-Betegh Béla kritikus, a Magyar Nemzet főmunkatársa, Ráday Sára, az Operaház tagja, énektanár, Sándor János az Operaház koncertmestere, László Endre, a Magyar Rádió rendezője, a zsüri titkára, és Baranyai Gézáné, szakszervezetünk munkatársa, a zsüri elnöke) nem volt könnyű dolga. A fiatalok már az elődöntők során nagy szorgalomról, lelkesedésről, műveltségéről tettek tanúságot.

A döntő két kategóriában zajlott. Vers- és prózamon-dásban 15-en mutatkoztak be. Főleg modern, irodalmi műveket, verset vagy prózát adtak elő. Többen választották József Attila, Radnóti Miklós és a kortárs-költők alkotásait. A verseny nagy értéke a költészet szeretete és értése volt.

Zenét mindenkinek

A Magyar Hangfűzőgyártó Vállalat sajtótájékoztatóján érdekes dolgokat hallottunk. A jubileumi év jegyében mozgalmat indítottak a fenti cím alatt, s olyan komoly zenéről készítenek hangfelvételeket, amelyek 60 forint helyett 30 forintért kaphatók. Közélebb akarnak kerülni a ma még zenétől távol álló dolgozókhöz, s ez a törekvés tiszteletreméltó. Beszéltek arról, hogy a Hangfűző Klubnak ma mintegy 1500 tagja van, s tulajdonképpen a 100 forintos tagsági díj levásárolható. 60 forintos lemezeket 29 forintért kaphatnak, szám szerint 12 darabot a tagdíjért.

Még egy érdekesség, amelyre felhívjuk a szakszervezeti bizottságok, KISZ-szervezetek figyelmét: A vállalat teljesen díjmentesen úgynevezett „Sztéreo Színházat” bocsát az üzemek, intézmények rendelkezésére. A műsort megfelelő hangerősítőkkel bonyolítják le — teljesen díjmentesen. Talán kevesen tudnak erről! Tehát, ha ilyen műsort akarnak a klubokban, kulturális helyiségekben rendezni, levélben keressek meg a Magyar Hangfűzőgyártó Vállalatot.

Nemcsak előadták és érezték a művek szépségét, de mély-ségesen értették, értelmezték a költői gondolatokat. A szoros küzdelmet mutatja, hogy a zsüri, mindhárom díjat megosztva adta ki.

Az irodalmi kategóriában: I. díjat nyert: Biri Gabriella, a Puskás Tivadar Távközlési Technikum tanulója, aki Tabák András egyik regényéből mondott el egy drámai részletet, és Szabó Károlytól az RTV dolgozója, aki Radnóti Miklós: Hetedik Ecloga című versét szavalta.

II. díjat nyert Bogdán Zsuzsa, az Értékcikk Hivatal dolgozója, Radnóti Miklós: Előhang egy monodrámához című költeményével, és Lakatos Lajos, a HTI dolgozója, Jobbágy Károly és Váci Mihály verseivel.

III. díjat nyert Krich Ilona, a Bp. 72. sz. ph. dolgozója, aki József Attila: Késeli sirató című költeményét szavalta, és Veszeli Éva, a Központi Távirati Hivatal dolgozója, aki Pílinzky János: Francia fogoly című versét mondta el.

A második kategóriában különböző művészeti ágakat kedvelők indultak. Volt népdal, táncdal, operáriák, hangszeres zene, ének gitárkísérettel és saját szerzeményű dal. A zsüri hosszas vita után a következő döntést hozta:

I. díjat nyert Seregély Kata-lin, a MABÉOSZ dolgozója, aki operáriákat énekelt;

II. díjat nyert Major Ágnes, a Bp. 78. ph. dolgozója, hegedűjátékával;

III. díjat nyert Borsányi Irén, a Postaforalmi Szakközépiskola tanulója, saját szerzeményű dalával, gitárkísérettel.

A felszabadulási vetélkedő jól sikerült. Minden elismerést és segítséget megérdemelnek azok, akik a napi munka, a tanulás, és a sok-sok egyéb elfoglaltság után a megmaradó időt az irodalomra, a zenére, az éneklésre szánják.

Reméljük, hogy amit ilyen szeretettel, akarással — és tehetséggel — elkezdtek, azt folytatják is. A Művelődési Központ visszavárja őket!

(b-év.)

OLVASÓK — KÖNYVTÁROSOK

Hazánk felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából a Magyar-Szovjet Baráti Társaság az Európa Könyvkiadó, a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a Hazafias Népfőnt, a KISZ és a könyvtérjesztő vállalatok „Jubileumi olvasómozgalom” pályázatot hirdettek. Az orosz-szovjet irodalom egységiséneket 15 megadott írásművéből az olvasók hatot választhattak. Az olvasottak alapján művenként 3-3 kérdésre kellett választ adni.

Könyvtáraink igyekeztek minél több olvasóval megismertetni a könyvtári lehetőségeket: időben biztosították a könyveket, s a személyekre szabott tájékoztató ajánlással, s az értékelő megbeszélésekkel segítgették a pályázókat. A postás olvasók közül Gyelmis Péterné (Bp. II., Kazinczi u. 5.) a Postavezérgazgatóság szakszervezeti könyvtárának tagja, a Nemzeti Színházban az ünneplés keretében között megrendezett soroláson egy villanyborotvát nyert. A könyvtárak egymás között is versenyeztek. A Postás Szimfónikus Zenekar KISZ-ista tagjain túl, a Művelődési Központ könyvtára összes olvasóinak csaknem 20 százaléka vett részt a pályázaton. A könyvtáros, Gurai Ferencné, a magyar-szovjet barátság ápolásáért a MSZBT Országos Elnöksége aranykoszorús jelvényt tüntette ki. A SZOT, valamint az Európa Könyvkiadó pedig könyvvásárlási utalvánnyal jutalmazta. Csengető Klára, a Postavezérgazgatóság szakszervezeti könyvtárosa a pályázati részvétel eredményes szervezéséért SZOT oklevelet kapott.

Albertini Béláné

KÖNYVESPOLC

Némelyik frása vidáman indul, hogy izgalmas fordulatokkal félelmes mélységekbe világítson, míg mások szinte tréfálkozva juttatnak elgondolkodtató, nagy tanulságokhoz. Illés Endre: Krétarájzok c. könyve a Kossuth-díjas író tanulmányait foglalja össze; mestereit, barátait, kortársait idézi meg. Szőnyi Sándor: Betontató c. könyve tizenhét szép novellával örvendeztet meg az olvasót. Minden mondatát áthatja a szocialista humanizmus, a főhősök hús-vér emberek, akik lázadnak, örülnek és szenvednek. Török Sándor: Test és lélek c. műve tulajdonképpen vallomások könyvének nevezhető. Mottója: hogyan lehet humorral, derúval, fortélyos kis fogásokkal elviselni az életet, megközelíteni a világ dolgait. Forgács László: Tudatosság és költőség II. c. könyve a nemrégiben elhunyt kitűnő színdarabos kutatóesztéta utolsó műve.

GONDOLAT KÖNYVKIADÓ: Jan Kott: Kortársunk Shakespeare c. könyvében a szerző a mai ember tapasztalatait át helyezi bele a Shakespeare-szövegek keletkezésük korába. Konrad Lorenz: Salamon király gyűrűje c. könyvében, a világhírű szerző sok humorral és öngúnnyal vall kétlábú és négylábú „életfársairól”. Hubay Miklós: Úton és itthon c. könyve útleírás, élményriport. Mérei Ferenc-

V. Binét Ágnes: Gyermeklélektan c. műve szinte mindenkit érint. A gyermeklélektan ismerete a szülőket és nevelőket egyaránt még képezebbé teszi arra, hogy testben és lélekben erős utódok növekedjenek, Watson: A kettős spirál. A könyv a század egyik legnagyobb természettudományi felfedezésének lényegét tárgyalja. A szerző 1962-ben Nobel-díjat kapott.

TÁNCISCS KÖNYVKIADÓ: Az „Úti Kalandok” sorozatban három könyvről szólnok, így elsőként Móricz Virág: Napnyugaton jártam c. könyvét említjük meg, amelyben a neves írónó franciászórági és angolai útjáról számol be színesen, egyéni hangon. Barát Endre: Cook kapitánynak, a XVIII. század nagy felfedezőjének útját járta a tengeren, s erről számol be a Szirtok és Csillagok c. könyve. Gordon Young: Thaiföldi vadászkalandok c. útkönyvében a szerző vadászársai kíséretében hosszú ideig járja a dzsungel világát, s igen sok lélegzetelá-lító vadászkalandnak részese volt. Olyan törzseket ismerünk meg, amelyek utólag értesültek a II. világháborúval és más világra szóló eseményekről. Dagnar Becková-Jan Becka: Hatszázharmincegy nap Burmában. A könyv szerzői ösztöndíjasként tanultak az érdekes országban, s szünidejükben bejárták az egész országot.

CORVINA KIADÓ: Erika Thiel: Kis képes művészettörténet c. műve az európai képzőművészet eredetét és fejlődését mutatja be nagy vonásokban. A szerző a kezdet kezdetétől egészen napjainkig nyomon követi a nagy stílus-korszakokat. A gazdag képanyag mellett a laikus olvasó — mert elsősorban neki íródott a könyv — megértheti, hogyan ment végbe a fejlődés, hiszen a művészet és a társadalmi valóság sokrétű kapcsolata tárul fel előtte.

Heinrich Lützelner: Absztrakt festészet c. művében egy olyan művészeti irányzatot, illetve kategóriát boncolgat, amely felett hosszú évtizedek óta vitatkoznak művészek és egyszerű emberek egyaránt. A neves művészettörténész választ ad arra, hogy mi az absztrakt festészet.

Székelly András: Utrillo c. könyvében megismerkedünk egy akrobatából és modellből lett híres festőnő életével, munkásságával, akinek kedvenc témája volt Párizs művésznegyede a Montmartre, a szűk kis utcák, kicsiny házak.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: Sük Endre: Bem rakpartii évek c. könyve a neves, közszeretett népszerű politikusi diplomáciai pályafutásán szerzett élményeiről szól. Főleg arról az időszakról ír, amikor izgalmas világpolitikai és hazai események zajlottak.

Mihail Alekszandrov: Bokszesztü c. kisregénye egy többszörös bajnok ökölvívó pályafutásáról, magánéletének alakulásáról, az örömeiről és csalódásokról szól.

B. Gy.

ADÁSHIBA

Várkonyi Zoltán nyilatkozata lapunknak

Nincs adáshiba az „Adáshiba” próbáján. A Bódog család ott ül, él, mozog, háborog a képernyő, azaz a színpadbeli képernyő előtt — mi pedig, a szerző: Szakonyi Károly és a rendező: Várkonyi Zoltán társaságában helyettesítjük egyelőre a közönséget. A pergő történet mulatságos, „fapofa” legyen, aki megállja nevetés nélkül. Idő, tér, és minden figura közeli ismerős — ez a közelség önkéntelen is eleven kontaktust teremt színpad és nézőtér között.

Várkonyi Zoltán ezt mondja: Örömmre szolgál, hogy én rendezhettem a darabot. Szeretem, és szeretik a színészek is. Ez döntő! Az is öröm, hogy a Vígsházban — hiszen a Pesti Színház is ide tartozik — e színházi évadban ez már a hatodik magyar bemutatója lesz... Remélem, az Adáshiba sok-sok nevetéssel, — és ugyanakkor keserű szájjal fogadótt darab lesz. Amiről szól, számomra nem rokonszenves, nem is tragikus, hanem mulatságos, ugyanakkor nagy figyelemre méltó: így nem szabad élni...

Ezt bizonyítja az Adáshiba szereposztása is: Bódog — Páger Antal, Bódogné — Béres Ilona, Sasi — Halász Judit, Imrus — Kiss István, Emberfi — Tahi Tóth László, Szücs — Kozák László. E gárda tehetsége javával tár tikrót az így élők elé.

Szakonyi Károly, a szerző: Műfajt illetően komédiának fátom. E magatartással lépten-nyomon találkozhatunk, az emberi értetlenség, betokosodás, közönyössé válás itt nem tragikusan látható. Remélem, felismerik majd a figurákat, s legalább olyan indultal fordulnak velük szembe, mint amilyen indulat megírta velem ezt a darabot...

Feleky György

Itt a Szünidő!

Öröm a gyerekeknek — de gond a szülőnek: hogyan töltse gyermeke okosan a szünidőt? Készítsünk tervet:

1. A szünidő a pihenés időszaka, de a gyermek fokozott mozgásigényét is ki kell elégíteni. Erre jó a sport. Aki fiatal korában megszereti, egész életében szívesen teszi. Teremtünk otthon is lehetőséget erre, vásároljunk játékszereket helyett sportfelszereléseket. (Labdát, ugrálókötéletet, kézisúlyzót, gumikötéletet, gyűrűhintát, futócipőt, expandert stb.) Fejlesztjük azzal is a sportszeretetet. Vásároljunk sporttal foglalkozó könyveket, folyóiratokat.

2. Ne hagyjuk unatkozni a gyereket! Abból sok rossz származhat. Adjunk kezébe könyveket, amelyek szórakoztatnak. Például a jövő évi iskolai anyanyelv-irodalmat. Év közben úgy is nehezen bírvók a kötelező olvasmányokkal.

3. Korához és képességéhez illő mértékben vonjuk be az otthoni munkába, de ne parancsszóval, inkább magyarázzuk meg; sokat számíttatunk a családi közösségben. Így az önzert serkenti a munkára.

4. Ha egy mód van rá — küldjük nyaralni. A környezet- és a levegőváltozás, a sok élmény kedvezően befolyásolja testi és lelki egészségét. Járjanak együtt kirándulni, országot látni. Ismerjék meg a tájakat, városokat, országunk műemlékeit, képtárait stb.

5. A nagyobb gyerekek szívesen dolgoznak szülei munkahelyén két-három hetet. Segítsük őket ebben. Így megismeri a munkát, s ez felér egy tanulmányúttal. A pénzt, amit keres, ne vegyük el, de beszéljük meg, mit vásároljon.

6. Beszéljünk a baleseti veszélyekről! A statisztika-görbe nyáron ugrik a legmagasabbra. A játékos gyerekek elefelejtik vigyázni, a szülő kötelessége figyelmeztetni: vigyázz magadra!

Postás Panni

Színes Golyók

Veruska csak öt-éves volt, de már sokat segített édesanyjának. Takaros kis fehér köntényt kötött maga elé és a kis porrongyval nagy buzgalommal törölgötte a bútorokat.

(Mese)

Legjobb, ha megkóstolom — gondolta és amellyik a legédesebb, abból kap Zsuzsi.

Nézegette a színes golyócskákat, a legjobban a rózsaszínű tetszett. Hirtelen bekopott belőle egy szem. Edes volt. Ebben a pillanatban lépett be édesanyja. Meglátta mit csinált a kislánya. — Veruska! — kiáltott ijedten. Csak nem ettél belőle már?

Zsuzsika felnevetett: — Csak egy szem — válaszolta —, most szopogatom. Kinyújtotta nyelvét, ott csücsült éppen a közepén a gyógyszer. Egy pillanat múlva már nem volt ott. mert édesanyja kikapta a szájából. Nagyon sóhajtott az anyuka. Aztán leült, ülésbe ültette Veruska. Mészt. Elmondta, hogy nagyon sok kislány és kisfiú került már kórházba azért,

mert olyan orvosságot vettek be, amit nem szabad, nem nekik írt a doktor bácsi. Elmondta azt is, hogy minden betegre más és más orvosság kell. Más való a felnőtteknek és más a gyerekeknek. Ha a gyerekek felnőtteknek való orvosságot vesznek be, abból nagy baj lehet. Van olyan gyógyszer is, amelyiktől soká, nagyon sokáig aludna a gyerek, talán fel sem ébredne többé...

Veruska komolyan hallgatta, szőszke fejével bólogatott, ha édesanyja megkérdezte, érti-e, amit mond. Aztán megígérte, soha többé nem játszik orvossággal, nem kóstolgatja. Elhatározta, hogy Zsuzsi babának sem ad, de ha nagyon beteg lenne, akkor elviszi a babaklinikára, ott majd meggyógyítja a doktor bácsi.

Fásli Katalin

Volt egyszer...

...hol nem volt, volt egyszer egy király, egy királyné, és azoknak hét gyerekeik volt, hét aranyhajú királyfi. Nagyon boldogan éltek a gyönyörű szép aranypalotában. De milyen volt az a palota? Körhinta-palota, amely körbe-körbe forgott, s a királyfiak úgy néztek ki az ablakon, mintha a mi Városligetünkben egy körhintán ülne. Aztán volt egy nagy kertjük teli labdafákkal. Mint az almák, úgy csüngtek rajtuk a sokféle színű gumilabdák. Csak oda kellett menni, letépni, aztán játszani velük. De volt ott cukorfa és csokoládéfa, rengeteg. Hát még az istálló, az volt csak az igaz! A jászolnál hét igazi póni! azon lovagoltak a királyfiak. Nagyon jó gyerekek voltak. Aztán kitört a háború és a királypapának el kellett mennie. A gyerekeire bízta a királyságot. Ők segítettek, szorgalmaskodtak. Mi történt ezután. Megtudhatjátok Balázs Béla: A hét királyfi című meséskönyvből.

izgalmas mesét szedett rimbe. Szil, szál, szalmaszál! Merre jár a Pál? Tenger szélén? Hegyek élén? A választ megkapjátok Tamkó Sírátó Károly: Tengerecki Pál című gyermekverseiből. „Unatkozom. Mit csináljak?” Ugye sokszor felmerül bennetek a kérdés. Nos, hát az idézett cím alatt egy könyv jelent meg fiúknak, lányoknak, akik szeretnek játszani, nézelődni, okosodni. **Fekete Sándor: Kosuth Lajos c. könyve**, amelyben a szerző hasznosította az új tudományos kutatásokat, a magyar függetlenségi eszme legnagyobb harcosának életéről. **Eőse László: Forr a világ c. könyvében Kodály Zoltán munkássága** bontakozik ki.

Teknős Péter: Százados szenzációk c. könyvében nagy történelmi események néhány mozzanata elevenednek fel. Így a történelem első inflációja, a világ első szivmútéte, a Dreyfus-per, a francia flotta pusztulása stb.

Erdődy János: A második Róma c. könyve a római egyház másfél évezredes politikai történetének keresztmetszete egy regényes elbeszélés keretén belül. (Bércs)

IRÁNYELVEK

Elnökségünk legutóbbi ülésén irányelveket fogadott el a dolgozók testnevelésének és sportjának fejlesztésére. Az irányelvek célja: összefoglalni azokat a tennivalókat, amelyek a dolgozók testnevelését, tömegsportjának kiszélesítését, a színvonal emelését szolgálják.

Figyelmet érdemel a sporttevékenységnek három csoportra való felbontása. Mindenekelőtt a posta oktatási intézményeinek fiataljai körében kell a sportmunkát az eddigiek-nél hatékonyabban megszervezni, ennek érdekében jobb kapcsolatot kell teremteni a postás sportegyesületek és a tanítványok között. Tehát az iskolákban tanulóknak az irányelvekben javasolták az osztályon belüli, az osztályok és évfolyamok közötti, illetve az iskolák közötti versenyeket, természetjáró túrákat. A dolgozó fiatalok és felnőttek számára javasolt versenyszíni formák: házi versenyek, brigádok, üzemszerek közötti bajnokság, alapfokú versenyek, bajnokságok, jelvénytulajdonos mozgalom, munkahelyi testnevelés, egészségügyi kondicionáló testnevelés, időülőkben szervezett sportfoglalkozás. A korosabb dolgozóknak az ajánlat: úszás, evezés, kerékpározás, hegyi sétákkal egybekötött természetjárás. Különösen az utóbbira hívjuk fel a figyelmet, a természetkedvelők sok, nagy-szerű élményben részesülnek kirándulásaik során.

Evekkel ezelőtt sokat vitatott téma volt a munkahelyi testnevelés. Ma már egyértelműen bebizonyosodott, hogy a munkakörtől eltérő testmozgás megelőzi a különböző foglalkozási mozgásszervi megbetegedéseket, s ez nem lehet senki számára közömbös. Tehát a tömegsportbizottságok és csoportok tanulmányozzák az irányelveket, alakítják ki elképzeléseiket munkatervekben, intézkedési tervekben, határozatoknak meg éves programokat. E programban mindenképp szabják meg a szervezési tennivalókat, a szakmai vonatkozású feladatokat, az agitációs- és propaganda munkát és a sport gazdasági és létesítési feltételeinek biztosítását.

Felmerül a tömegsportfejlesztésével kapcsolatosan, hogy a kevés sportlétesítmény egyre inkább gátolja a kibontakozást. Ezért az irányelvek külön hangsúlyozzák: a szakszervezeti szervek tegyenek intézkedéseket a meglévő létesítmények szervezettebb, jobb kihasználása érdekében, a több műszakban dolgozóknak, igény esetén biztosítsák a műszak előtti testmozgási lehetőséget. Szorgalmazzák a sportlétesítmények villanyvilágítással való ellátását. A szakszervezeti vezetők segítsék elő, hogy a sportlétesítmények lehetőség szerint vállalati tulajdonba kerüljenek. Szervezzék társadalmi pályafutási akciókat.

A tennivalók jobb végrehajtása érdekében ajánlatos az MTS szerveivel, a sportegyesületekkel és más szakszervezeti szervekkel való hatékonyabb együttműködés is.

A dolgozók testnevelésére, sportjára, a tömegesítésre nem mindennap, sőt nem minden évben dolgoznak ki irányelveket. A területi szakszervezeti vezetők és alapszervezetek megkapják az irányelveket, s ez év második felében elkészül a munkahelyi testnevelés fejlesztésére vonatkozó részletes intézkedési terv is. Közben folynak a jubileumi sportvetélkedők, amelyeken a postás dolgozók ezrei lelkesen vesznek részt. Ezt az alkalmat használjuk fel arra, hogy a résztvevők a jövőben is sportoljanak.

700-an a HTI jubileumi versenyein

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság tömegsportjának a jubileumi verseny szintje származhatott. Körülbelül ezt állapították meg a közelmúltban, a külön e célra alakított szervező és irányító bizottság harmadik ülésén.

Még soha nem volt ilyen nagymérvű a szakszervezetek segítő támogatása, mint a jubileumi versenyek alkalmával. Erre szükség is van, hiszen a dolgozók az országban a szélszóra minden irányában szét-szört munkahelyeken tevékenykednek, így a területi döntők jelentős időt és költiséget okoznak. Ezért hát a sportdöntőket szakmai ankét-

tal és kulturális vetélkedőkkel kötik össze — mondotta **Egyed Ernő**, a szakszervezeti tanács titkára.

A területi döntőket három helyen tartjuk, így a tisztántúlik Egerben, a dunántúliak Veszprémben, a budapestiek pedig a fővárosban mérik össze erejüket. Biztosítani akartuk azt is — mivel igen sok nő dolgozik nálunk —, hogy az asszonyok, lányok minél többen vegyenek részt a sportversenyben, ezért már úgy szerkesztettük meg a versenykiírásokat, hogy a nők eredményeit duplán pontozzuk — hallottuk **Varjú Józseftől**, a szakszervezeti tanács sportfelelősétől. (Ez az ötlet bizony követésre méltó.) A szervező és irányító bizottság elfogadta **Matics Emil** szövegét, amelyben a területi bizottságok javaslatait, mely szerint a verseny első három helyezettjét az országos döntőkön éremmel díjazzuk. Az első három területi csapat értékes sportfelszerelést kap. Ezen túlmenően a legjobb sportfelelős — aki a jubileumi versenyben kiemelkedő produkált — tárgyjutalmat kap.

Igen, a területi sportversenyek után szellemi vetélkedőket rendezünk. A téma: környezetismeret, sport. Egerben a döntő záróakordója táború lesz. Erről a miskolci területi bizottság sportfelelőse, **Adorján László** gondoskodik. Egerben egyébként a kirt versenyszámokon túl tollaslabda-bemutatót is tartanak, remélve, hogy majd e kedves sportot, amelyet nemre és korra való tekintet nélkül mindenki űzhet, megszeretik a dolgozók — hallottuk a szakszervezeti tanács kulturbizottsága lelkes veze-

tőjétől, **Gardovszky Violától**, **Béres Istvánnétől**, a HTI budapesti sportbizottsága vezetőjétől pedig megtudtuk, hogy a verseny hatására az igazgatóság törzsnél női röplabdacsapat alakult. Ezen labdarúgócsapat állt össze.

Ilyen és hasonló törekvéseket tapasztalunk több vidéki alapszervezetnél is. Nem volt hiábavaló a lelkiismeretes szervező és irányító munka. Az alapfokú versenyeken mintegy 600—700 fő vesz részt, s ez a szám azért is figyelemre méltó, hiszen a HTI-nél ennyien még soha nem sportoltak.

Mire e sorok megjelennek, a miskolci területen már a döntőkön versengenek, vagy 150-en. Budapestben június 29—30-án, Veszprémben pedig július 9—10-én tartják meg a döntőket. Az országos döntőket Budapestben július 17—18-án rendezik meg.

A szakszervezeti tanács titkárának igaza volt: ha a mozgalmi és gazdasági vezetők közülvüknek érzik a postás dolgozók tömegsportját, nem marad el az eredmény.

★

Lapzártakor kaptuk a hírt: június 12—13-án a tadosi sporttáborban és a belápatfalvai sporttelepen lezajlott a HTI kelet-magyarországi jubileumi sportvetélkedője. Részt vettek rajta: Debrecen, Hatvan, Miskolc, Nyíregyháza, Szeged, Szolnok 14-es gócs, Cegléd és Miskolc dolgozói. Pályára léptek a labdarúgók, asztalhoz álltak a női asztaliteniszezők, a sakkozók. A feltetelekről a szervező bizottságok gondoskodtak. A verseny hangulatos táborúzzal ért véget.

Majd 50 km-en

Gyaloglóknak van szó! Készség-teszt, hogy eddig nem sok eredményt értek el, főleg, ha a nagy múltúhoz hasonlítjuk az idei eredményeket. Többet reméltünk a 20 km-es országos gyalogló bajnokságtól. Még jó, hogy egybe esett a Budapest-bajnoksággal, mert így Havasiék „ott voltak” a ranglistán. Budapest-bajnokságot a PSE I. csapata igen biztosan nyerte a Bp. Eptők előtt, sőt a nem lebecsülendő 5. helyezést is a Bp. Postás II-6 lett. (Az U. Dóza a 6. helyen végzett.) Egyéniben azonban Havasinak Tatabányán a 4., Dinesznek az 5. helyezéssel kellett megelégednie.

Ha a mezőnyhöz hozzászámítjuk a sportágban előre törő vidékieket is, tehát országos bajnokai szinten elemezzük a tatabányai versenyt, még szokatlanabb eredményeket kapunk. Az országos bajnokságon ugyanis Havasi a 9., míg Dinesz a 10. helyen végzett. Az országos csapatversenyben pedig a bajnokság bronzérmét szerezték meg Havasiék.

Hosszú idő óta először fordult elő az is, hogy a postás vöröskatonák emlékére idén is megrendezték a 26 km-es gyaloglóversenyt. I. díja nem postás versenyzőnek jutott. Havasi és Dinesz hibába igyekezett az erős mezőnyben, a Szegedi VSE kiváló atlétaja, Antal, megelőzte őket.

Dineszék júliusban javítani akarnak, méghozzá magyar bajnoksággal. Az 50 km jobban megfelel adottságuknak, s itt joggal remélnék jobb eredményt.

SPORTHÍREK

Az alapfokú bajnokságban a röplabdásoknál június 4-én ez a sorrend: A HTI, BUVIG, Zugló—POTI 6—8 ponttal az első három helyen áll, míg 5—5 ponttal a negyedik és ötödik helyet a PSZSI és a Bp. 72-es foglalja el.

A sakkozók I. osztályában az ötödik forduló után a sorrend: Hírlap Üzem, I. HTI Erősítő, RTV Műsz. Igazgatóság, Bp. 72-es, Krisztina, Erzsébet, Bp. 70-es, Javitó (Páva), Bp. Postaigazgatóság. A II. osztályban a 4. forduló után: Bp. 78 ph., Hírlap Üzem, II. HTI szerelők, Bp. 62 ph., Javitó Üzem, FTT, Alközpont.

Teke I. osztály: Alközpont „A”, Bp. 78. Ph., Posta-vezérigazgatóság, Lipót, Szakszervezeti Központ, Ferenc, Újpest, HALEP.

Figyelem! Az alapfokú bajnokságok minden sportágban az előre meghatározott időpontokban fejeződnek be.

A postás tömeg- és versenysportolók nagy napok előtt állnak. Augusztusban az atléta minden hét végén salakra lépnek munkapontokat gyűjteni, de a tömegsport nagy eseményei is augusztusra esnek.

A Lumumba utcai szép PSE sporttelep nyújtott — augusztus 15-én és 16-án — a hagyományos Postás Kulturális- és Sportnapoknak. A területek legjobbjai küzdenek fővárosiakkal, atlétiká, asztalitenisz, labdarúgás, röplabda, sakk, teke sportágokban. Gyerekek és felnőttek számára vonzó kultúrnap is lesz.

Az MNK-ban

A Magyar Népköztársasági Kupa országos döntőin, 128 csapat között örömmel fedeztük fel, a mostanában Győr-Sopron megye bajnokságában is biztatóan szereplő postás csapatot, és az NE II-ban szívesen eredményeket elért Bp. Postás SE-t. A soproni postások az NE II-es Győri Döntőző játékkal győzték le 3:1-re. Később a soproniak Győrsővényházán győzték le 4:2-re a féldobban még 2:1-re vezető hazaiakat. Így jutottak el az ország 32 legjobbjához. A Lumumba utcában „melegbő” volt a helyzet. Két remélt védelem párharcra végül 0:0-ás döntetlent hozott. Ez is a PSE továbbjutását eredményezte.

A következő forduló június 17-én játszák le a csapatok, lapunk zárta után. Nem ismerjük még az ellenfeleket, de annyit már is mondhatunk: szép volt.

KERESZTREJTVENY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12						13				
14						15				
17						18			20	
21						22			23	24
25						26			27	28
31	32					33			34	
35						36			38	
39						39			40	
41	42					43			44	
45	46					47			48	
49						50			52	53
54						55			56	
						57			58	

VÍZSZINTES: 1. Egy eszterdövel ezelőtt halt meg Tersánszky Józsi Jenő. Egyik kötetben, 12. Ilyen „kérdés” is van. 13. Nép, névelővel. 14. Üzemi. 16. Tisztítani. 17. Mértékegység (—). 19. D. A. M. 20. Renggeteg. 21. Krim kezdete! 22. Leánynev. 24. E. N. A. 25. Ölik, magánhangzó. 26. Nekikezd. 28. „Esel”. 29. Bűfők. 31. Keverék. 33. Erkölcstan. 35. Csinálj. 36. Római 2201. 38. Mézelő fa. 39. Bejegyző. 41. Azonos betűk. 43. Apolás. 44. Személyesnév. 45. Mutatózó. 47. Exhumáló. 48. Rangjelző. 49. Forma. 51. Slauch-rész. 52. Szín. 54. Nullák. 56. Tartozója. 57. Fejezet a vízszintes 1-ből.

Személyiség — másképpen. 44. Létezése. 46. Kapart. 48. A piszok. 49. Fejezet a vízsz. 1. kötetben. 50. O-val a végén, olvaszó. 52. Juttat? 53. Orosz kérdőszó. 55. Fordított indíték. 56. A. F.

Beküldendő: vízszintes 1, 57; függőleges: 15, 26, 27, 49. Beküldési határidő: július 15.

A májusi keresztrejtvény megfejtése: vízszintes 1. A világ asszonyaihoz. 42. Esti dal függőleges: 1. Aratók. 6. Anyaszív. 31. Katonafiának. 34. Szerelem.

Könyvjutalmat nyertek: **Nádasdi Tamásné** (Szeged), **Rozs Márta** (Füle), **Szamosi Lajosné** (Borsodnádásd), **Nádai Vilmosné** (Budapest), **Zolnay Antal** (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ
Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő a szerkesztő bizottság elnöke szerkesztő Bércs György Szerkesztőség Budapest.
XIV. Cházai András utca 18.
Telefon: 128-777
Gladja a Népszava Lektoráló Vállalat, Budapest VII. Rákóczi út 54.
Telefon: 224-618
Felelős kiadó: Gábor Márton
9. Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezetének Szikra Lapnyomda Budapest

A KOMPUTER és a huszonevéssek

A Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetben üzembé helyezték a csodálatos Honeywell-2200-as gépagyat, a posta első elektronikus adatfeldolgozó rendszerét. E csodálatos gép, a maga 65 536 „emléket” tároló memóriájával arra hivatott, hogy átvegye az elkövető mértékű adattömeg feldolgozását, ki-szorítsa az ötmilliónyi címlémezt, s a velük járó veritékes munkát. E hónapban Baranya, Somogy, Tolna és Zala rádióelőfizetői már találkozhatnak Mr. Honeywell új rádiónyugtáival... Ez hát a jövő gépeinek vitathatalan hatalomátvétele. De jó-e fiatalnak lenni Honeywell elektronikuságának udvartartásában és birodalmában? — ezt a kérdést teszem fel a legilletékeseknek, azoknak, akiket illet, POSZSI fiataljainak. A válaszok következzenek úgy, ahogy a kerekasztal-beszélgetés résztvevői elmondják.

Karsai Endréné, 22 éves, a lyukaslagosok KISZ-titkára: Jól! Hozzájuk jönnek még nyolc általánossal is, a fizetés 1200 plusz a postás jut-tások, térítések, minden második szombat szabad, s a ki-akar, tanulhat tovább. A gépi előkészítőben dolgozó nyolc-val, 8 általánost végzett fia-talból tizenketten tovább ta-nulnak, de lehet továbbjutni érettségivel is. Egyszóval, ná-lunk van távlat.

Márton Jánosné, a rádió és tv-díjnyilvántató alapszervezeti szó-titkára: Szerepem itt jó tizenévesnek lenni, de

nem annyira a harmincon közvetlen aluliaknak. Azok közül sokan kiléptek. A tizen-éveseket bizony még kell ne-velgetni.

Dávid Sándorné, 26 éves, a Díjelszámoló Hivatal üzleti előadója: Nálunk, a hivatal fele harmincon aluli. Pár éve még a 40-50 közöttiek uralták a terepet. Aki igyekszik, odafigyel, megtalálja a számi-tását. Nem azt nézik, hogy hány éves, hanem a munká-ját. Ha megérdemli, kiemelik. Kemény fizikai munka ná-lunk is van, most az a kérdés, hogy a gépesítéssel miképp lesz ezután. Mert a jelenlegi állapot nem megfelelő: száz-tizen számolnak egy terem-ben.

Knizner Istvánné, a POSZ-SZI központi szakszervezeti alapszervezeti titkára és Mar-ton Jánosné felelőse: A fiatalok körében súlyos a la-káshelyzet. Az albérlés drá-ga, s ha valaki megbetegszik, a táppénzzel nehézzé válik a helyzete. Persze, a tizenévesek jelentős részének ez még nem „kenyérkérdés”, így sokan ha-zamennek a szüleikhez.

Schopf Istvánné az utal-ványfeldolgozó osztály KISZ-titkára: Nálunk a tizennyolc éves 1200-zal kezd. Furcsa, de a „harmincon aluliak” is ber-zenkednek emiatt. A gépesítéssel járó átszervezés bizo-nyára ez is megoldja.

Knizner Istvánné és Dávid Sándorné: Igen, azok a leg-szerencsésebbek, akik most kez-denek. — Dávidné még hoz-zát teszi: — Mi vagyunk a leg-

gyengébben fizetve, de mégis kezdjük elérni a kinti nivót. Én, fiatal fejjel, 1870-et ka-pok. Másutt egy átlagos köny-velő sem kap többet. S jó do-log, hogy bíznak bennünk.

Jancsecz Antal, 26 éves üzemmérnök: Négyen va-gyunk az új gép mellett. Ket-ten egyetemi diplomával, ket-ten felsőfokú technikummal. Itt jobb a fizetés, mint a pos-tán kívül. A mi operátoraink többet kapnak, mint másutt egy elektromérnök. A két technikus kolléga már azon van, hogy az egyetemet is el-végezze.

Zalán Jánosné szakszerve-zeti bizalmi, a Honeywell-2200 operátora: Heten va-gyunk ebben a beosztásban, s mi úgy érezzük; ránk tekint most az egész posta. Ami en-gem illet, nyolc éve kezdtem a postánál az előkészítőn, lyukasztóként, 1010-zel. Most 2320-at keresek. Igaz, ma a fiatalnak jobban meg kell dolgoznia, ha ezt az ívet ennyi idő alatt be akarja futni. Kü-lönben mi is elő akarunk lép-ni legalább programozónak, vagy szervezőnek. Jakab Karcsi közlünk máris jár az egyetemre. A munka külön-ben szép és érdekes.

Földi Antal, KISZ-szervező-titkár, a műszaki osztály 24 éves szervezőtitkára: Újság-írdetésre jöttem ide, érettsé-givel és szakmunkásvizsá-gyal. Előző helyemen, a köny-nyűiparban 1176-tal kezdtem. Itt 1400-zal vettek át, s ha bevalók, emelnek. Most 2300-nál tartok, s itt a munka-

körülmények is kellemeseb-bek. Jól választottam... Kü-lönben, mint KISZ-szervező mondom: igaz, a tizenévesek kissé szeleburdik, de nagy az érdeklődés a komoly dolgok iránt, a tanulásban és a közös dolgokban is. A kommunista műszak 14 ezret hozott. Jut ebből a kirándulásokra. Ki-vánságunk? Jó lenne itt vala-milyen klubhelyiség.

Igy nyilatkoznak tehát azok, akiket az elektronizálás a leg-közvetlenebbül érint. Örömkü-ből, vágyaikból egyhangú ki-egyensúlyozottság, magabiz-tosság hallatszik. S épp ezért nem árt a beszélgetés néhány más tanulságát — ha futtában is — felidézni. A munkálkodó ember igényei mellett több figyelmet, energiát kellene fordítani a szórakozó, a spor-toló, fiatalcsaládalapító ember igényeire. Mert a komputert kezelő és kiszolgáló ember akkor lesz teljes értékű, a jövő embere, ha minden tekintetben harmonikusan ala-kul az élete. S ehhez, a Honeywell-2200 mellett a tu-lajdonképpen most születő, nagyszerű új intézményben, bizony, még hiányzik egy és más. A következő években millió forintok válnak impo-záns vas-, beton-, üveg-és elektronikus valóssággá. Bi-szünk benne, hogy az épülő új székházunk lesznek olyan ter-mei is, amelyeket nem a mo-dern gépagyaktól zúmmogása, hanem emberi hangok tölte-nek be, például a napközi gyermekkert, vagy a vidám felnőtt szórakozás zsvajva.

Firon András

HÍREK — GÉPEK ÉS ÉMELT

Dr. Csanádi György köz-lekedés- és postaügyi minisz-ter Szabolcs-Szatmár megye árvíz sújtotta területét látogatta meg, megtekintette az árvízvédelemnél üzemelő gépparkot, beszélgetett a köz-lekedési dolgozókkal, tájéko-zódott a postaügyi tennivalókról.

A közelmúltban minisz-terünk a Parlament Gobelint-terében a hazai és a nem-zetközi sajtó képviselőit tájé-koztatta a közlekedés, a posta és a távközlés nemzetközi kapcsolatainak fejlődéséről.

Húszéves a POTI, s ez alkalomból a Közlekedésstudományi Egyesület Postai és Távközlési Tagozatának közreműködésével június elején ünnepi műszaki napokat tar-tottak. A jubileumi előadás-sorozatot dr. Palotás Magda postavezérgazdátó-helyettes nyitotta meg.

A Budapest-Bécs között létesített új távközlési össze-köttetést dr. Csanádi György miniszterünk és Erwin Fröhbauer osztrák közleke-désügyi miniszter beszélgeté-se avatta fel.

Csötörös következtében a Krisztina központ területén 1300 előfizető telefonja bé-nult meg kábelbevezetés miatt, a kábelaknak megtekelt víz-zel. A hibát 24 órán belül el-hárították.

Haracsi Elemér Kapos-vártól ifjú KISZ-tag létere bírja a „postás-bácsi” títu-lust. Szeretik őt körzetében. Nemrégiben a SZIM-ver-senyben második lett.

A Soproni SZIM verseny-ben az ottani fiatalok arany-és ezüstjelvényt nyertek.

Kik számítanak hiva-talos személynek? Az Igaz-ságügyi Minisztérium tájéko-ztatása szerint nemcsak a rendőrök, a nyomozók, a munkásőrök, a néphadsereg tagjai, hanem többek között a postások is. Tehát mint hiva-talos személyek fokozott bünt-etőjogi védelemben részesül-nek.

Sóstón a HTI vezető-to-vábbképző tanfolyamot tartott.

Pozsonyban a Slovart és a Magyar Postal Hírlapszol-gátat munkatársai megállá-podást írtak alá: Kétszerezése emelkedik a csehszlovákiai újságok, folyóiratok magyar-orosz árusítása.

A pécsi postagazdátóság figyelmébe: Kaposvárott a Nők Lapját „pult alól” áru-sítják a standokon.

1966. január elején Buda-pesten 74 500 telefonkérlelmet tartottak nyilván. Azóta 73 000 új állomást szereltek fel, de a várakozók száma 93 000-re nőtt.

A Szegedi Postagazdátó-ság a Vaskúti Vegyipari Kisz-nél készítteti a kerti ka-pukra megfelelő levélzsekre-nyeket. Eddig 3000-et gyártott a KtSz.

A közlekedési és postai középiskolák és technikumok hatodik kulturális seregszem-léjét Békéscsabán tartották.

Turesán József nyíregy-házi kézbesítő, aki a tanyavilá-got járja hosszú évek óta, mintegy 150 000 km-t tett meg 15 év alatt.

Az RTV Műszaki Igazgató-ság június 3-án szakmai és politikai vetélkedővel egybe-kötött jól sikerült sportnapot tartott. (b-s)

OSZINTESÉG!

(Szimfonikus Zenekarunktól Pé-cest eloptak egy trombitát.)
A bácsi a trombitás?
— Dehogyan kölyök, én a sajrés vagyok.

A JÖVŐ POSTÁSAIÉRT

Az 1968/69. tanévben — az újonnan épült új — mecsek-aljai Komarov Gimnázium-ban — indult be nálunk az első postaforgalmi szakközép-iskolai osztály. Azóta két év telt el.

Bánfai László posta-főfelügyelőnek, a Pécsi Posta-igazgatóság oktatási csoport-vezetőjének és Kurucz Gyula postafőfelügyelőnek, postal óraadóknak — akik az új típus létrehozásában szerepet ját-szottak — véleménye határo-zott: bevált az új forma! Szer-intünk jó postai szakembere-k kerülnék innen a hivata-lainkba. Az első két évben in-duló osztály — három, négy-szeres túljelentkezés után 36—36 fővel kezdett. A tanulók kiválasztásában mindenkor az igazgatóság várható területi munkaerőhelyzete a mérvadó. A beiskolázás Baranya, So-mogy, Tolna és Zala megye te-rületéről történik. Az innen majd kikérülő fiatalokkal kívánja az igazgatóság első-sorban biztosítani a tisztvise-lői utánpótlást. Már most lát-szik azonban, hogy az összes szükségletet ez biztosítani nem képes. Nagyon elkélne máris két párhuzamos osztály. En-

nek azonban gátat vet a kollé-giumi férőhelyhiány.

A kiválasztásnál egyforma tanulmányi eredmény esetén, elsősorban a postás szülők gyermekeit veszik számításba. A humán tantárgyakat a gim-náziumi tanárok, a postai szaktantárgyakat — óraadó-ként — az igazgatóság kijelölt szakoktatói tanítják. Emellett, már indulásnál, he-tenként egyszer hivatali gya-korlatot tartanak a pécsi, majd a második osztálytól kezdődően a Baranya megyei jó minőségű hivatalokban. A gyakorlatok megkezdése előtt a tanulók ünnepélyesen hivatali esküt tesznek. Az első két év tapasztalata azt mu-tatja: a postai pályát választó fiatalok szeretik a szaktantár-gyakat, s ez legjobban egy-egy gyakorlati foglalkozáson mu-tatkozik. A felnevelőablakok mögött ülve, felnőttek komoly-ságával, látható büszke-séggel vesznek fel egy-egy táviratot, ajánlott levelet, vagy egyéb küldeményt. Pécs 1. sz. hivatalban az ifjú postai pa-lánták egy-egy csúcsforgalmi napon (ballagás, névnap, anyák napja) már hathatós segítséget nyújtanak.

Kovács László igazgató-helyettes arról tájékoztat, hogy az iskola és a postagaz-gatóság, mint bázisüzem kö-zött szoros a kapcsolat.

A közös színvonalas ren-dezvények, mint például a postai ünnepélyes eskütétel, amit ők „avatásnak” nevez-nek, továbbá az ez évben ren-dezett postatörténeti és külön-leges bélyegkiállítás a gimnázium életét is élénkítik, színe-sítik. Fejleszti a gyermekek érdeklődését, tájékoztatás-körüket a folyosók elhelye-zett állandó bélyegkiállítás. Pompás gyakorlóterem, egy százas központtal, mellékál-lomással, a fél tucat távgepíró, ugyanennyi Olivetti írógép. A bankjegyeket utánzó játékpénzek tablószerűen meg-nagyított naplók, utalványok stb. segítenek abban, hogy négy év alatt a postai és táv-közlési, forgalmi szolgálat minden csínját-bínját megta-nulják. Az igazgatóhelyettes e szakközépiskolai típus tovább-fejlesztését tartja szükséges-nek. Sajnos ennek a főfoglal-kozású tanerők hiánya is némi gátat szab. De itt is segít a posta. Kiderült, hogy egy kis Somogy megyei faluban, So-

mogyszilén, Máté Magdolna hivatalvezető önkormányze-zéséből, évekkel ezelőtt leve-lező úton a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem magyar-francia bölcsész sza-kos hallgatója lett. Idén végez és, akkor ő lesz a déli végeken az első főfoglalkozású humán-és postaszakos tanár egy szem-élyben. Pál József tanár, az elsősök osztályfőnöke is „pos-tás szívvel” beszél arról, hogy a vártnál kapósabb a postai szak az iskolában. Évekkel eze-lőtt postasegéd-tiszt volt és azután választotta a tanári katedrát. Hogy a diákok máris megszerették a postát, abban látja, hogy két postás testvér-pár is akad az iskolában. Mi-után belekóstoltak az időse-bek a postai szaktantárgyaka-ba, magukkal hozták a fiata-labbakat is. Pedig a Komarov-ban e szakközépiskolai rész nem is a legkönnyebb. A hu-mán tantárgyakat teljes egész-ükben megkövetelik a gim-náziumi tanárok és a postai tárgyakat így maximális a tanulók óraszáma. Mégis a tanulmányi eredmény, magatar-tás meghaladja az iskolai át-lagot. A viszonylag kevés fia-taluló is nehézséget jelent, de az a körülmény is, hogy a gyerekek 36 iskolából kerültek ide.

Pesti Gyöngyi II. osztályos tanuló, Kékesről, egy So-mogy megyei kis faluból, már az öccsét is odacsalogatta az I. osztályba. Egy ismerőse annyit mesélt neki a postai munka szépségéről, hogy ked-vet kapott hozzá. És most csaknem két év távlatából azt mondja, hogy úgy igaz, ahogy mondták. Nem is a postai, hanem a távközlési, forgalmi szolgálat ragadta meg. — Nem is hagyom abba — mondta. De hallgassuk meg Kasza Gyula elsőst: patosfai vagyok. Édesanyám postakézbesítő volt, majd fiókpostavezető lett. Így szinte az „anyatejjel” szívtam magamba a posta szeretetét. El sem tudom kép-zelni, hogy ne postás legyek. Boldog vagyok, hogy ide ke-rültem.

Dr. Pazar Ferenc

ZENEKARUNKRÓL

A Postás Szimfonikus Zenekar bérletesorozatának záró hangversenyét az együttes egyik állandó karmestere, Fejér György vezényelte. A zenekar az utóbbi években — külön-ben a régóta esedékes és végre bekövetkezett vonólétszám-bővítés óta — igen nagy fejlődésen ment át. Ez a hangver-seny is bizonyította, hogy az együttes a nagy feladatok meg-oldására is alkalmassá vált. Ebben az esetben ez a „nagy fel-adat” Mozart Esz-dúr szimfóniája volt. Nem technikai fel-adat e műnek megszólaltatása — vagy ha tetszik, éppenséggel a legnagyobb technikai feladat. Hiszen Mozart világában és különösen a késői szimfóniákban minden hang egyformán fontos, sehol sincs lehetőség arra, hogy a zenekari forte el-fedjen kidolgozatlan állásokat, sehol sincs lehetőség elna-gyoltásra. Tehát zenei érettség, zenei átélés kell ahhoz, hogy a mű életre keljen: a dallamvonalak lejtésének, ívének pontos és tudatos megformálása, a hangsúlyok redlís és kiegyensú-lyozott elhelyezése, és ami Mozartnál éppoly fontos, mint akár a romantikában, akár a modern muzsikában: a hangszínek formát is alakító érvényesítése. Mindezt a feladatot Fejér pél-dás betanításában és vezénylete alatt a postás szimfonikusok nagyszerűen oldották meg ezen az estén. Ugyanígy kitűnő tol-mácsolásban hallhattuk Dvorák Csellóversenyét Band a Ede szép szólójával, mely főleg az egyéniségéhez legköze-lebb álló Irikus részekben bontakozott ki, valamint Berlioz Faustjának három tételét, köztük a mindig hatásos, soha meg nem unható Rákóczi-indulót.

Megjelent a Magyar Hírlap május 16-i számában.

HOBBY

Hogy mi az? Egy-egy olyan elfoglaltság, amelyben különösen otthon érezzük ma-gunkat, ami életmódunk ki-emelkedő egyéni szokásává válik. Ilyen értelemben nem hóbortos szenvedélyről van szó, nem menekülést, vagy elfordulást jelent a szocialista feltételek közt, mindinkább hivatássá váló munkától, el-lenkezőleg segít kibontakoz-tatni az emberi sokoldalúsá-got, pihenést, szórakozást, fel-frissülést jelent. Közönljük tehát az új kiadványt a Hob-by-t, annak első számát.

Hogy mit olvashatunk belő-le? Például, a kerítésépítéssel, parkosításról, a távcsőlézi-tésről, könyvespolc barkácsolásáról, hímezésről, a helyes bl-tözködéssel, rakétakészítésről, strandruhákról, a cserépedény-gyűjtésről, a filmfelvevésről, lakásunk virágdíszí-téséről és egyéb érdekes-ségekről. (Előfizethető: Tánácsos Könyvkiadó, Bp. VIII., Mező Imre u. 19/a.)

Nemzetközi hírek

● 26 NDK-beli postás üdült Balatonalmádiban 1970. május 27—június 11-ig.

● A szlovák postások első csoportja balatonl üdülésre megérkezett június 10-én. Jú-nius 17-én követte a második üdülőcsoport.

● A Japán Távközlési Dol-gozó Szakszervezete részéről delegáció tartózkodott hazánk-ban június 7—10-ig. Saite, Taniguchi és Okhawa elvtár-snak fogadta Besenyei Miklós főtitkár.

● Június 14-én elutazott Olaszországba a magyar pos-tások 30 fős üdülőcsoportja.

● Június 16-án jugoszlá-viai üdülésre indult 40 ma-gyar postás dolgozó. (g-a)

VÁSÁRLÁSI UTALVÁNYOKAT, KÖNYVCSONAGOKAT NYERHET

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a Postás Dolgozó áprilisi számában „On is nyerhet a játékos KRESZ-versenyen” cím alatt 55 kérdéssel pályázatot hirdettünk „Törd a fejed, érdemes” jelígre. Közöltük azt is, hogy a résztvevő helyes megfejtők között szak-szervezetünk különdíjaként 3 db 500.- Ft-os vásárlási utalványt és többeknek könyvjutalmat sorsolunk ki. Időközben az Európa Könyvkiadó igazgatója, Domokos János is felajánlott értékes könyvmennyiséget, s ez utóbbi ok miatt a beküldési határidőt meg-hosszabbítjuk július 31-ig.

Tehát, akiknek esetleg elkerülte a figyelmét a vetélkedővel kapcsolatos kérdéssorozat, ajánljuk, vegye elő lapunk áprilisi szá-mát és lásson neki a megfejtéshez. Július 31-én sorsolunk!